

รายงานการประเมินผล
คุณภาพการจัดบริการการศึกษา
ระดับอนุบาลของนิวซีแลนด์

ของ
สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

372.9 สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

ส 961 ค คุณภาพการจัดบริการการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลในนิวซีแลนด์ = What Counts as Quality in Kindergartens (New Zealand) / สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ; พรทิพย์ สุวรรณโรจน์, แปล. _กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.

80 หน้า.

ISBN 974-87127-6-1

1. คุณภาพการศึกษา - นิวซีแลนด์
2. การศึกษาปฐมวัย - นิวซีแลนด์.
3. พรทิพย์ สุวรรณโรจน์
4. ชื่อเรื่อง .

คุณภาพการจัดบริการการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลของนิวซีแลนด์

แปลและเรียบเรียงจากเอกสารเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต

เรื่อง What Counts as Quality in Kindergartens (New Zealand)

โดย Education Review Office, New Zealand

Web Site : <http://www.ero.govt.nz/>

พิมพ์ครั้งที่ 1

กันยายน 2542

จำนวน

2,000 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่

กลุ่มงานรายงานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 668-7123 ต่อ 2431, 2433

โทรสาร 243-2787

Web Site : <http://www.onec.go.th>

สำนักพิมพ์

บริษัท เซเว่น พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด

โทร. 274-4030-5

โทรสาร 274-4562

คำนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกส่งผลให้ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ระบบการศึกษาสามารถสนองต่อความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพและเพิ่มความสามารถ แข่งขันของชาติในการก้าวสู่สังคมโลก

นิวซีแลนด์เป็นประเทศหนึ่งในหลายๆ ประเทศที่ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบ และประสบผลสำเร็จ โดยมีการออกกฎหมายการศึกษารองรับการดำเนินงานเป็นยุทธศาสตร์สำคัญ การจัดการศึกษายึดหลัก 3 ประการ คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยได้กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษาและชุมชน และมีระบบการติดตามตรวจสอบและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ด้วยการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่ประเมินผลภายนอก ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ส่วนการประเมินผลภายในให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ และจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาแห่งนิวซีแลนด์ ทำหน้าที่รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของนิวซีแลนด์ได้ดำเนินการประเมินผลคุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลและจัดทำรายงานเสนอต่อสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและปรับปรุงคุณภาพการจั้ดการศึกษาระดับอนุบาลและเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดย ดร. จูดิธ ไอทโคเน ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เป็นผู้กล่าวถึงบทบาทและภารกิจของสำนักงานฯ และความสำคัญของการประเมินผลคุณภาพการศึกษา ดังปรากฏในเอกสารเรื่อง "คุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลของนิวซีแลนด์ "

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่าเอกสารเรื่อง " **คุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลของนิวซีแลนด์** " ดังกล่าว ได้นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการศึกษา พัฒนาการของโรงเรียนอนุบาล โครงสร้างในการบริหารและการจัดการศึกษา และวิธีปฏิบัติในการประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอนุบาลไว้อย่างน่าสนใจ จึงได้จัดแปลและพิมพ์เผยแพร่ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของไทยต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

กันยายน 2542

คำชี้แจง

คุณภาพการศึกษา เป็นประเด็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติมาเป็นเวลานาน แม้ว่ารัฐบาลหลายยุคหลายสมัยได้กำหนดมาตรการในการควบคุมคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ระบบการศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ แต่ก็ยังมีปัญหาอุปสรรคทั้งในด้านบริบทของระบบบริหารและการจัดการศึกษาซึ่งเป็นแบบรวมศูนย์อำนาจ การขาดการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากคุณภาพการสอนของครู และการกำหนดผลลัพธ์ทางการเรียนหรือคุณภาพการศึกษาในแต่ละชั้น/วิชา ที่ขาดความชัดเจน และเน้นความรู้ความจำมากกว่าทักษะของผู้เรียน ที่สำคัญคือ ขาดระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่เป็นมาตรฐานกลาง

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพการศึกษาและปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพการศึกษา รัฐบาลจึงได้มีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้มีการประกาศใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ได้มีบทบัญญัติ เรื่อง มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในหมวด 6 ซึ่งกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ทั้งระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่ง

เพื่อเตรียมการรองรับการดำเนินงานตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2540 ได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ (สคม.) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานฯ เพื่อพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งในขณะนี้ อยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเตรียมการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสำนักงานฯ ประกอบด้วย การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ความต้องการของสังคม ลักษณะของคนและสังคมที่พึงประสงค์ เป้าหมายและแนวทางการจัดการศึกษา รวมทั้งมาตรฐานการศึกษาของไทยและต่างประเทศ เพื่อจัดทำต้นร่าง จากนั้น จึงจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อร่วมพิจารณาและจัดทำร่างมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของไทย และจัดประชุมระดมความคิดเห็นและทำประชาพิจารณ์ เพื่อปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า เอกสาร เรื่อง **คุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลของนิวซีแลนด์** มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เช่น การจัดโครงสร้างการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีลักษณะกระจายอำนาจ และเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา ในมิติของการบริหารการศึกษา การบริหารจัดการ และการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

สำนักงานฯ หวังว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปศึกษาและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
กันยายน 2542

คำนำ

ของ

ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา^{*} เป็นหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบการประเมินผลและการรายงานผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ศูนย์เด็กปฐมวัย และองค์กรการศึกษาอื่น ๆ ในประเทศ นิวซีแลนด์

แนวทางหลักในการดำเนินงานของสำนักงานฯ คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนหรือนัยหนึ่งเยาวชนผู้ซึ่งสังคมมีเจตน์จำนงที่จะจัดการศึกษาและให้ความรู้ที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังทางการศึกษาของพวกเขา

รายงานการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง ไม่ว่าจะเป็นของรัฐ บาลหรือเอกชนก็ตาม จะจัดพิมพ์เผยแพร่แบบให้เปล่าแก่สาธารณชน และแก่องค์กรบริหารโรงเรียนหรือศูนย์เด็กปฐมวัย และรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ข้อมูลในรายงานการประเมินผลแต่ละโรงเรียน ได้จาก

- การสังเกตการณ์โดยตรงของคณะเจ้าหน้าที่ประเมินผลการศึกษาในขณะประเมินผล
- เอกสาร รวมทั้งข้อมูลการประเมินตนเองของโรงเรียนและศูนย์ และ
- แผนพัฒนาโรงเรียนและศูนย์จากรายงานฉบับก่อน ๆ

---

^{*} สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (The Education Review Office) เป็นหน่วยงานอิสระที่รัฐบาลนิวซีแลนด์จัดตั้งขึ้นภายหลังการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2532 เพื่อทำหน้าที่ติดตามประเมินผลคุณภาพการจัดการ ศึกษาของโรงเรียน/สถานศึกษาระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาให้ เป็นไปตามกฎหมาย กรอบหลักสูตรแห่งชาติ และธรรมนูญโรงเรียน การปฏิบัติงานของสำนักงานฯ ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ (ผู้แปล)

รายงานดังกล่าวจะให้ข้อมูลสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้มีอำนาจตัดสินใจทางการศึกษาระดับชาติ สำหรับการฝึกอบรมครู สำหรับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน/สถานศึกษา (boards of trustees) และผู้บริหารศูนย์ รวมทั้งองค์กรวิจัยทางวิชาการ

นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังประเมินผลนโยบายการศึกษาและการจัดการศึกษาในปัจจุบันของโรงเรียน โดยจัดพิมพ์ข้อค้นพบไว้ในรายงานการประเมินผลทางการศึกษาและรายงานการศึกษาวิจัยอื่น ๆ ตามแต่โอกาส ข้อค้นพบเหล่านี้จะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นทางการศึกษาที่น่าสนใจแก่ผู้อ่านจำนวนมากและหลากหลาย และให้ข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การอภิปรายเรื่องคุณภาพในการกำหนดนโยบายการศึกษาและการจัดการศึกษาในประเทศนิวซีแลนด์

สำนักงานฯ ยินดีรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่นำเสนอในรายงานการประเมินผลทางการศึกษา โดยส่งจดหมายถึงข้าพเจ้าหรือผู้อำนวยการสำนักประเมินผลแห่งชาติ (National Manager Evaluation Services) ณ สำนักงานสาขาของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (Education Review Office Corporate Office) หรืออาจจะขอรับรายงานดังกล่าวได้จากหัวหน้าฝ่ายกิจการสาธารณะ สำนักงานสาขาของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ตู้ไปรษณีย์ 2799 กรุงเวลลิงตัน

จูดิธ อี ไอท์เคน

(Judith E Aitken)

ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
คำนำของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	1
คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	3
คำนำของผู้อำนวยการสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา	5
บทนำ	9
บทบาทของโรงเรียนอนุบาลในการจัดการศึกษาปฐมวัย	10
พัฒนาการของโรงเรียนอนุบาล	13
โรงเรียนอนุบาลในปัจจุบัน	18
คุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาล	24
คุณภาพด้านการบริหารโรงเรียนอนุบาล	25
คุณภาพด้านการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาล	30
คุณภาพด้านการจัดการศึกษาระดับอนุบาล	37
บทสรุป และ ข้อเสนอแนะ	44
หนังสืออ้างอิง	80

บทนำ

ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน และรัฐบาลในปัจจุบัน ต่างตระหนักถึงประโยชน์ของการศึกษาปฐมวัยอย่างกว้างขวาง การเห็นประโยชน์ในเรื่องดังกล่าวผนวกกับการกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานของสตรีจำนวนมากส่งผลให้มีความต้องการในเรื่องการเลี้ยงดูและการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพสูงเพิ่มมากขึ้น

การที่รัฐบาลลงทุนจัดการศึกษาปฐมวัยก็เพื่อว่าประชาชนจะได้ตระหนักถึงประโยชน์ของบริการการศึกษาดังกล่าวที่มีต่อสังคม รายงานของรัฐบาลเรื่อง “การติดตามตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดูแลและการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2534 ” (Early Childhood Care and Education Funding Review 1991) ได้สรุปประโยชน์สาธารณะ 4 ประการ ที่เกิดจากบริการการศึกษาปฐมวัยไว้ ดังนี้

- **ประโยชน์ด้านการศึกษา** รายงานการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การศึกษาปฐมวัยช่วยเสริมสร้างคุณภาพผลผลิตของการศึกษาและสังคม เฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่ด้อยโอกาสด้านต่าง ๆ
- **ประโยชน์ด้านตลาดแรงงาน** บริการการศึกษาปฐมวัยจะช่วยสร้างตลาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยการทำให้ผู้ดูแลเด็กเข้าสู่ตลาดแรงงานง่ายขึ้น นอกจากนี้ การเข้าถึงบริการการศึกษาปฐมวัยยังสามารถเพิ่มโอกาสการจ้างงาน และลดเงินสงเคราะห์ที่รัฐต้องจ่ายให้กับผู้ว่างงานอีกด้วย
- **ประโยชน์ด้านสวัสดิการ** บริการการศึกษาปฐมวัยมีบทบาทช่วยให้สังคมและปัจเจกชนในสังคมได้รับสวัสดิการ ด้วยมาตรการการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก ซึ่งอยู่ในสถานการณ์ที่ ‘อันตราย’ การให้โอกาสในการ ‘เปลี่ยนงาน’ สำหรับผู้ดูแลเด็ก การสนับสนุนผู้ปกครอง และการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีทักษะการเลี้ยงดูและอบรมบุตรหลาน (parenting skills) และ
- **ประโยชน์ด้านภาษาและวัฒนธรรม** การเข้าถึงบริการการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะสมมีบทบาทสำคัญในการธำรงรักษาภาษาและวัฒนธรรมของชุมชนเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้เพราะนอกจากการศึกษาดังกล่าวจะมีคุณค่าในตัวเองแล้ว ยังช่วยสร้างผลผลิตทางการศึกษาและสังคมที่ดียิ่งขึ้นสำหรับสมาชิกของชุมชนเหล่านั้นด้วย

ในปี พ.ศ. 2539/2540 รัฐบาลจัดสรรเงินลงทุนจำนวน 300 ล้านดอลลาร์นิวซีแลนด์ หรือ 6,009 ล้านบาท * เพื่อจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กปฐมวัยชาวนิวซีแลนด์ โดยร้อยละ 23 ของเงินจำนวนดังกล่าว (70 ล้านดอลลาร์นิวซีแลนด์ หรือ 1,402.1 ล้านบาท*) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล

รายงานฉบับนี้จะนำเสนอการประเมินผลคุณภาพของบริการการศึกษาปฐมวัยที่โรงเรียนอนุบาลของประเทศนิวซีแลนด์ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และผลสำเร็จจากการลงทุนทางการศึกษาของรัฐบาลในโรงเรียนอนุบาลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา ตลาดแรงงาน ภาษา และวัฒนธรรม และ สวัสดิการสังคม

---

* อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2542 :

1 เหรียญนิวซีแลนด์ = 20.03 บาท (ผู้แปล)

บทบาทของโรงเรียนอนุบาล ในการจัดการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยในประเทศนิวซีแลนด์ในปัจจุบันมีการจัดบริการหลายประเภทเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้ปกครองและบุตรหลานที่มีอายุก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา ซึ่งรวมถึงบริการการศึกษาที่เปิดกว้างอย่างการให้บริการดูแลและจัดการศึกษา ที่บ้าน (home-based services) และศูนย์เด็กปฐมวัย (early childhood centres)

สำหรับบริการการศึกษาประเภทศูนย์เด็กปฐมวัยนั้นได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2532 (Education Act 1989) การจัดบริการการศึกษาดังกล่าวมีหลายประเภท กล่าวคือ โรงเรียนอนุบาล (kindergartens) ศูนย์เด็กเล่น (play centres) ศูนย์ดูแลและสอนภาษาสำหรับเด็กเล็กชนเผ่าเมารี (kohanga reo) ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก (childcare centres) ศูนย์เด็กปฐมวัยแห่งหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก (Pacific Island early childhood centres) และศูนย์เด็กเล็กในชุมชน (community playgroups) โรงเรียนอนุบาล¹ เป็นประเภทของบริการการศึกษาปฐมวัยที่จัดการศึกษาแบบเป็นช่วงๆ* (sessional early childhood education) ให้แก่เด็ก ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 3-5 ปี² (เนื่องจากไม่เห็นด้วยกับการจัดการศึกษาแบบเต็มวัน) โรงเรียนอนุบาลเป็นสมาชิกและอยู่ภายใต้การบริหารของสมาคมโรงเรียนอนุบาลระดับท้องถิ่น ซึ่งสมาคมดังกล่าวเป็นสมาชิกขององค์กรบริหารระดับชาติประเภทใดประเภทหนึ่ง คือสมาคมโรง

---

¹ ศูนย์ดูแลเด็กบางแห่งอาจจะใช้ชื่อว่า “โรงเรียนอนุบาล” แต่ในรายงานนี้ คำว่า “โรงเรียนอนุบาล” มีความหมายแตกต่างจากบริการการศึกษาปฐมวัยประเภทอื่น ๆ ในแง่ที่ว่า โรงเรียนอนุบาลเป็นสมาชิกของสมาคมโรงเรียนอนุบาลในท้องถิ่น และครูเป็นลูกจ้างของรัฐ

* ช่วงเช้าสัปดาห์ละ 5 วัน เป็นชั้นเรียนสำหรับเด็กอายุ 5 ปี ส่วนช่วงบ่าย สัปดาห์ละ 3 วัน เป็นชั้นเรียนสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (ผู้แปล)

² โรงเรียนอนุบาลสามารถรับเด็กอายุระหว่าง 2-6 ปี เข้ารับการศึกษาได้ แต่มีสมาคมโรงเรียนอนุบาลบางสมาคมที่จำกัดร้อยละของเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 3 ปี ซึ่งสามารถเข้าเรียนได้

เรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ (New Zealand Free Kindergarten Association) หรือสหพันธ์โรงเรียนอนุบาล (Kindergarten Federation) ครูโรงเรียนอนุบาลแตกต่างจากลูกจ้างขององค์กรอื่นซึ่งจัดการศึกษาปฐมวัย เนื่องจากเงินเดือนและเงื่อนไขการจ้างงานของครูนั้นจะมีการเจรจาต่อรองกันระหว่างสหพันธ์โรงเรียนอนุบาลกับคณะกรรมการการบริการแห่งรัฐ (State Services Commission)

ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2538 ทั่วประเทศนิวซีแลนด์มี

- สมาคมโรงเรียนอนุบาลระดับท้องถิ่น 37 สมาคม
- โรงเรียนอนุบาล 591 โรงเรียน
- นักเรียนอนุบาล 47,208 คน

โรงเรียนอนุบาล เป็นองค์กรที่จัดการศึกษาปฐมวัยซึ่งมีผู้รับบริการมากเป็นอันดับที่สองในนิวซีแลนด์ เนื่องจากในปี พ.ศ. 2538 มีเด็กที่เข้ารับการศึกษารในโรงเรียนอนุบาลคิดเป็นร้อยละ 30 ของเด็กที่เข้ารับการศึกษารในสถานศึกษาปฐมวัยรูปแบบต่าง ๆ โดยรวม (รายละเอียดในตารางหน้า 9)

แนวโน้มของการจั้ดบริการการศึกษาปฐมวัยในช่วง 15 ปีที่ผ่านมาเห็นได้จากอัตราการเข้าเรียนของเด็กที่ค่อยๆ สูงขึ้น และจำนวนและความหลากหลายขององค์กรจั้ดการศึกษารที่เพิ่มขึ้น

ในบริบทดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนอนุบาลได้กำหนดเป้าหมายการให้บริการการศึกษาปฐมวัยแก่เด็กอายุ 3-5 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุที่มีอัตราการเข้าเรียนเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2533 มีเด็กกลุ่มอายุ 3-4 ปี ร้อยละ 69 และเด็กกลุ่มอายุ 4-5 ปี ร้อยละ 93 ได้เข้ารับการการศึกษาปฐมวัย และในปี พ.ศ. 2538 อัตราการเข้าเรียนได้เพิ่มสูงขึ้น โดยอัตราการเข้าเรียนสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 3-4 ปี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 และเด็กกลุ่มอายุ 4-5 ปี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 101³

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่จำนวนเด็กโดยรวมซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา⁴ ปรากฏว่าอัตราการขยายตัวของจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาระดับ

³ อัตราการเข้าเรียนเกินกว่าร้อยละ 100 เนื่องจากมีเด็กบางคนเข้ารับการศึกษามากกว่าหนึ่งประเภท

⁴ จำนวนเด็กที่เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลโดยรวม ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2524 และ 2538 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.5 (Ministry of Education 1996)

นี้โดยรวมในแต่ละปีกลับลดลง กล่าวคือ ในระหว่างปี พ.ศ. 2524 และ 2525 จำนวนผู้เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 และในระหว่างปี พ.ศ. 2535 และ 2536 อัตราการขยายตัวของผู้เข้าเรียนมี ร้อยละ 0.9 ในปี พ.ศ. 2524 จำนวนผู้เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลคิดเป็นร้อยละ 69 ของจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาระดับปฐมวัยโดยรวม ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 จำนวนผู้ที่เข้าเรียนคิดเป็นร้อยละ 46 และในปี พ.ศ. 2538 คิดเป็นร้อยละ 30 (Ministry of Education 1996)

**จำนวนสถานศึกษา/ศูนย์ที่จัดบริการการศึกษาปฐมวัย
และร้อยละของเด็กที่เข้ารับการศึกษ
จำแนกตามประเภท/รูปแบบของการจัดบริการการศึกษา ปี พ.ศ. 2538**

ประเภท/รูปแบบของการจัดบริการการศึกษา	จำนวนสถานศึกษา/ศูนย์	ร้อยละของการจัดบริการการศึกษา	จำนวนเด็กที่เข้ารับบริการการศึกษา	ร้อยละของเด็กที่เข้ารับบริการการศึกษา
โรงเรียนอนุบาล	591	15.5	47,208	29.6
ศูนย์เด็กเล่น	562	14.7	19,108	12.0
ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก	1,129	29.5	53,769	33.7
ศูนย์ดูแลและสอนภาษา สำหรับเด็กเล็กชาวเมารี	774	20.2	14,263	8.9
ศูนย์เด็กเล็กที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก ECDU	482	12.6	14,330	9.0
ศูนย์เด็กปฐมวัยแห่งหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก	173	4.5	3,709	2.3
การให้บริการดูแลและจัดการศึกษาที่บ้าน	112	2.9	6,114	3.8
การจัดการศึกษาโดยใช้สื่อทางไกล	1	-	901	0.6
รวมทั้งสิ้น	3,824	100.0	159,402	100.0

พัฒนาการของโรงเรียนอนุบาล

เนื้อหาของรายงานตอนนี้นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของโครงสร้างการบริหารและการจัดการโรงเรียนอนุบาลในประเทศนิวซีแลนด์ การศึกษาพัฒนาการของโรงเรียนอนุบาลจะช่วยให้เข้าใจถึงโครงสร้างการบริหารและการจัดการในปัจจุบัน

จุดเริ่มต้นของโรงเรียนอนุบาล

เฟรเดอริก ฟรีเบล (Frederick Froebel) ซึ่งเป็นนักปรัชญาและนักการศึกษาชาวเยอรมันได้เขียนหนังสือสองเล่ม ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของเด็กเล็กในต้นศตวรรษที่ 19 โดยเขามีความเชื่อพื้นฐานว่าวิถีชีวิตของปัจเจกชนนั้นพระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดรูปแบบไว้แล้วล่วงหน้า ในทัศนะของฟรีเบล เด็กมีการดำเนินชีวิตใกล้เคียงกับ รูปแบบที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดไว้มากกว่าคนวัยอื่น เนื่องจากสภาพแวดล้อมของสังคมโลกรอบ ๆ ตัวไม่ได้ทำให้ชีวิตของเด็กเสื่อม ทรมาลง และด้วยเหตุนี้ เด็กจึงเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าใคร ๆ สำหรับฟรีเบลแล้ว ความท้าทายของการศึกษาปฐมวัยคือ ต้องปลดปล่อยเด็กให้พ้นจากผลกระทบของโลกซึ่งเป็นอุปสรรคที่ไม่สามารถมองเห็นได้ เพื่อให้เด็กยังคงสามารถดำเนินชีวิตตามวิถีทางที่พระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดไว้แล้วตลอดไป

ฟรีเบลเชื่อว่า ความท้าทายดังกล่าวสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยการปล่อยให้เด็กได้มีพัฒนาการ “ที่เป็นไปตามธรรมชาติ” ทั้งนี้ การส่งเสริมพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กสามารถดำเนินการได้ โดยใช้วิธีการศึกษาธรรมชาติแบบง่ายๆ บทเพลง และการเล่นที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการนำอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของเด็ก

ฟรีเบลได้แบ่งกระบวนการในการจัดการศึกษาปฐมวัยออกเป็นช่วงระยะการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจที่ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน พร้อมทั้งได้กำหนดอุปกรณ์และกิจกรรมทางการศึกษาที่หลากหลายซึ่งมีความสอดคล้องกับการพัฒนาในแต่ละช่วง (Shapiro 1983) นอกจากนี้ยังได้สรุปความเห็นว่ สภาพแวดล้อมในการพัฒนาด้านอารมณ์และเชาวน์ปัญญาของสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อนและศูนย์ดูแลเด็กเล็กมีความจำกัดเกินไปสำหรับเด็กอายุ 4-6 ปี แต่ถึงกระนั้น เขาก็ยังมีความเชื่อว่าเด็กวัยนี้ไม่พร้อมสำหรับการเรียนในโรงเรียน

ด้วยเหตุนี้ ฟรีเบลจึงเสนอแนวความคิดว่า ควรจะพัฒนาสถานศึกษารูปแบบใหม่สำหรับเด็กที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่างวัยทารกและเด็กเล็กขึ้นมา และเรียกสถานศึกษาดังกล่าวว่า “โรงเรียนอนุบาล” (kindergarten) หรือ “สวนเด็ก” (child garden)

ลักษณะสำคัญของโรงเรียนอนุบาลตามแนวความคิดของฟรีเบล มีดังนี้

- โรงเรียนอนุบาลต้องมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สวยงาม เช่น บริเวณสวนนอกอาคารเรียน สวนนี้ควรเป็นบริเวณที่ให้เด็กได้เล่นกันท่ามกลางธรรมชาติ และปกป้องคุ้มครองเด็กจากอิทธิพลที่เล็ดลอดเข้ามาของสังคม
- หลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลต้องส่งเสริมให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระในสวน โดยมีอุปกรณ์การเล่นที่มีขนาดเหมาะสมกับวัย จุดประสงค์ของหลักสูตรต้องมุ่งเสริมสร้างพัฒนาการทางจิตใจ ร่างกาย และสังคมของเด็กแต่ละคน และประการสุดท้าย
- โรงเรียนอนุบาลต้องมีครูที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว และสตรีที่ไม่มีความผูกพันทางอารมณ์แก่เช่นผู้ที่เป็นมารดา หรือไม่มีอารมณ์เย็นชาเหมือนกับครูประถมศึกษา ถือเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุดที่จะเป็นครู (Shapiro 1983)

การจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลตามแนวความคิดของฟรีเบลได้เริ่มขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาตอนปลายศตวรรษที่ 19 และเป็นที่ยอมรับอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ ประเทศแถบซีกโลกตะวันตก รวมทั้งประเทศนิวซีแลนด์ด้วย

พัฒนาการของโรงเรียนอนุบาลในประเทศนิวซีแลนด์

ในปี พ.ศ. 2432 เมื่อสาธุคุณ ดร. รัทเธอร์ฟอร์ด วัดเดลล์ (Reverend Dr. Rutherford Waddell) ได้สังเกตเห็นเด็กเล็กๆ ซึ่งเป็นลูกของชนชั้นแรงงาน เล่นกันอยู่ในดินโคลนตามถนนของเมืองดูเนอดีน* (Dunedin) จึงได้จัดให้มีการประชุมสาธารณะชน ผลจากการประชุมดังกล่าว ชาวเมืองดูเนอดีนที่มั่งคั่งกลุ่มหนึ่งได้รวมตัวกันจัดตั้งคณะกรรมการ และอีกหลายสัปดาห์ต่อมา ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนอนุบาลแห่งแรกในนิวซีแลนด์ขึ้นในโบสถ์ของ ดร. วัดเดลล์

---

* ดูเนอดีน (Dunedin) เมืองสำคัญทางตอนใต้ของเกาะใต้ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโอตาโก (University of Otago) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่สุดของนิวซีแลนด์และมีชื่อเสียงในสาขาวิชาทางการแพทย์ (ผู้แปล)

โดยที่กรรมการแกนนำจำนวนสามคนซึ่งมีส่วนร่วมในการก่อตั้ง โรงเรียนอนุบาลแห่งเมืองดูเนอ-
ดินเป็นผู้ที่ยึดถือปรัชญาของฟรีเบลอย่างมั่นคง ดังนั้น จึงมีการจ้างครูอนุบาลที่ได้รับการฝึกอบรม
ตามปรัชญาของฟรีเบล และมีการนำอุปกรณ์การศึกษาที่ฟรีเบลได้พัฒนาไว้มาใช้ในการ
เรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาล (Hughes 1989)

ด้วยเหตุนี้ ความเมตตาสงสารที่มีต่อลูกหลานของผู้ที่ยากจนจึงเป็นแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการ
ก่อตั้งโรงเรียนอนุบาลขึ้นในประเทศนิวซีแลนด์ เนื่องจากบริบทด้านเศรษฐกิจและสังคมของ
ประเทศนิวซีแลนด์ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างศตวรรษเก่าที่กำลังจะสิ้นสุดลงและศตวรรษ
ใหม่ที่กำลังจะเริ่มต้นนั้น มีลักษณะของครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่ออกไปทำงานนอกร้านเป็น
จำนวนมาก

บรรดาอาสาสมัครผู้ก่อตั้งโรงเรียนอนุบาลมีความเชื่อว่าเด็กเล็กๆ ของครอบครัวที่ยากจนเหล่านี้
ได้รับการปฏิบัติอย่างต่ำต้อยและสูญเสียสิทธิที่พึงได้รับ อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมของ
ครอบครัว รวมทั้งยังเชื่ออีกด้วยว่า เด็กเหล่านี้จะไม่สามารถพัฒนาตนเองและเรียนรู้ได้อย่าง
เหมาะสมนอกจากจะมีปัจจัยแทรกแซงภายนอกบางอย่างเกิดขึ้น

การก่อสร้างโรงเรียนอนุบาลในสภาพแวดล้อมซึ่งมีการออกแบบเป็นพิเศษ และมีวัตถุประสงค์
เพื่อการใช้ประโยชน์เฉพาะอย่าง (purpose - built surroundings) นั้น ถือเป็นจุดเน้นตั้งแต่
ระยะเริ่มแรกของการก่อตั้งโรงเรียนอนุบาล ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของฟรีเบลในเรื่อง
สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สวยงาม และสมาคมโรงเรียนอนุบาลแห่งเมืองโอคแลนด์ (The
Auckland Kindergarten Association) ก็ได้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนอนุบาลถาวรแห่งแรก
ขึ้นในปี พ.ศ. 2453 (Meade 1978)

โรงเรียนอนุบาลที่ก่อตั้งขึ้นในระยะแรกได้บรรจุครู ซึ่งเป็นหญิงสาวที่มีบุคลิกดีจากครอบครัวชน
ชั้นกลางและได้รับการฝึกอบรมเพื่อการเป็นครูอนุบาลมาแล้ว ⁵

⁵ ครูอนุบาลที่ได้รับการบรรจุครั้งแรกนี้ไม่ได้รับค่าจ้างในช่วงของการฝึกอบรม และยังคงจ่ายค่าลงทะเบียน
เข้าอบรมด้วย และเมื่อได้รับการว่าจ้างแล้วก็ได้รับค่าจ้างจำนวนที่ต่ำมาก ฉะนั้น ครูเหล่านี้จึงมักจะเป็น
ผู้ที่มาจากครอบครัวชั้นกลางที่มีฐานะร่ำรวย แต่อย่างไรก็ดี การฝึกอบรมเพื่อเป็นครูอนุบาลก็ก่อให้เกิด
ประโยชน์ในอนาคตต่อการประกอบอาชีพที่สำคัญที่สุดในชีวิตของสตรีเหล่านี้ คือ การเป็นภรรยาและ
มารดา

พัฒนาการของสมาคมโรงเรียนอนุบาล

โรงเรียนอนุบาลที่ก่อตั้งขึ้นในระยะแรกมีคณะกรรมการระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นอาสาสมัครทำหน้าที่บริหารงาน คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติงานอย่างอิสระ ทั้งในการก่อสร้างโรงเรียนในเขตรับผิดชอบและการฝึกอบรมครูอนุบาล โดยระยะเริ่มแรกเป็น “การฝึกอบรมระหว่างประจำการ” ต่อมาจึงเป็นการฝึกอบรมในศูนย์ของตนเอง ในปี พ.ศ. 2447 เมื่อรัฐบาลเริ่มมีนโยบายให้การสนับสนุนงบประมาณแก่โรงเรียนอนุบาล ก็ได้ให้เงินอุดหนุนแก่คณะกรรมการ ดังกล่าว

จนถึงปี พ.ศ. 2490 สมาคมโรงเรียนอนุบาลแต่ละสมาคมจึงได้จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมของตนเองขึ้น รวมทั้งจัดฝึกอบรมและให้ประกาศนียบัตรด้วย การจัดฝึกอบรมครูให้แก่โรงเรียนอนุบาลที่อยู่ในเขตรับผิดชอบ และการได้รับความสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐบาลสำหรับการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้สมาคมโรงเรียนอนุบาลมี สถานภาพเป็นองค์กรบริหารโรงเรียนอนุบาลที่ได้รับการรับรองแล้ว (Hughes , Lindegren และ Lockhart 1993)

การยอมรับโครงสร้างองค์กรที่มีรูปแบบคล้ายกัน โดยการสร้างศูนย์เด็กเล่นรูปแบบใหม่ในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2483-2492 ได้เพิ่มการสนับสนุนการรับรองสถานภาพของสมาคมโรงเรียนอนุบาล เนื่องจากผู้บริหารและผู้จัดการของโรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสมาคมดังกล่าว สถานภาพของสมาคมโรงเรียนอนุบาลได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการเมื่อมีการประกาศใช้ระเบียบข้อบังคับโรงเรียนอนุบาล พ.ศ. 2502 (*The Kindergarten Regulations 1959*)

การลงทุนของรัฐบาลในการจัดการศึกษาระดับอนุบาล

การลงทุนของรัฐบาลในการจัดการศึกษาระดับอนุบาลได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดศตวรรษที่ 20 ความสนับสนุนของรัฐบาล ในระยะแรกเริ่มขึ้นเนื่องจากพิจารณาเห็นว่า การศึกษาระดับนี้ จะช่วยเตรียมบุตรหลานของชนชั้นแรงงานให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพมากขึ้น (New Zealand Government 1912)

การตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาปฐมวัยซึ่งเสริมการเลี้ยงดูของครอบครัวให้สมบูรณ์ ได้เพิ่มมากขึ้นในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2473-2482 ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ตอบสนองด้วยการสนับสนุนอย่างเป็นทางการให้มีการดูแลเด็กแบบไม่เต็มวัน โรงเรียนอนุบาลในฐานะที่เป็น

หน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบเป็นช่วงๆ จึงได้ยึดครองตลาดการศึกษาปฐมวัยรูปแบบใหม่นี้

ความต้องการการศึกษาปฐมวัยที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอันเป็นผลจาก“ภาวะการเจริญพันธุ์สูงมากหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ” (baby boom) ในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2483-2502 ทำให้มีการจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลขึ้นเพื่อเป็นสถานศึกษาแห่งแรกที่ทำให้การศึกษาปฐมวัยและในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ความสนับสนุนด้านการเงินของรัฐบาลที่ให้แก่วรรณอนุบาลได้เพิ่มขึ้นสูงสุดอย่างเห็นได้ชัด

ในปี พ.ศ. 2491 รัฐบาลนิวซีแลนด์ได้กำหนดอัตราเงินเดือนของครูอนุบาล เพื่อให้สมาคมโรงเรียนอนุบาลสามารถตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของประชากรในการเข้ารับการศึกษาระดับอนุบาล และขณะเดียวกันก็เป็นการสานต่อนโยบายของรัฐบาลในการให้เงินอุดหนุนตามจำนวนรายหัวนักเรียนแก่สมาคมโรงเรียนอนุบาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 รัฐบาลจึงได้ปรับอัตราเงินเดือนของครูอนุบาลเพื่อส่งเสริมให้สตรีมาเป็นครูมากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่เพียงพอกับความต้องการของการจัดการศึกษาระดับนี้ (Meade 1978)

ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2507 (Education Act 1964) ได้นับรวมครูอนุบาลว่าเป็นบุคลากรทางการศึกษาด้วย ซึ่งนิยามของคำดังกล่าวได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติแห่งรัฐ พ.ศ. 2531 (State Sector Act 1988) ฉะนั้น ครูอนุบาลจึงมีสถานภาพเช่นเดียวกับบุคลากรทางการศึกษาระดับอื่น ๆ ของรัฐ

สิ่งที่กล่าวแล้วข้างต้นมีความหมายดังนี้ 1) คณะกรรมการการบริการแห่งรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบการเจรจาต่อรองในการทำสัญญาจ้างเป็นหมู่คณะของครูอนุบาล 2) สมาคมโรงเรียนอนุบาลจะต้องปฏิบัติตามนโยบายการเป็นผู้ว่าจ้างที่ดีและพัฒนานโยบายและแผนงานเพื่อสร้างโอกาสการจ้างงานที่เสมอภาคกัน และ 3) การแต่งตั้งครูอนุบาลทุกคนซึ่งมีฐานะเป็นลูกจ้างของรัฐจะใ้ระบบคุณธรรมเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

โรงเรียนอนุบาลในปัจจุบัน

เนื้อหาในตอนนี้อธิบายถึงโครงสร้างองค์กรบริหารโรงเรียนอนุบาลในนิวซีแลนด์ ซึ่งโครงสร้างการบริหารและการจัดการ มีลักษณะของการกระจายอำนาจที่ยืดหยุ่นและระดับความรับผิดชอบร่วมกันหลายระดับ

องค์กรระดับชาติ

ในปี พ.ศ. 2469 ได้มีการจัดตั้งองค์กรบริหารโรงเรียนอนุบาลระดับชาติแห่งแรกคือ สหภาพโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ (*New Zealand Free Kindergarten Union*) เพื่อตอบสนองความต้องการในเรื่องความสอดคล้องและการสร้างเครือข่าย ด้วยการขยายการก่อสร้างโรงเรียนอนุบาลอย่างรวดเร็ว หน้าที่หลักของสหภาพคือ จะต้องอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างสมาคมโรงเรียนอนุบาล (Meade 1978) ต่อมา สหภาพดังกล่าวได้เปลี่ยนชื่อเป็นสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ ในปี พ.ศ. 2535 สมาคมโรงเรียนอนุบาล 4 สมาคม ประกอบด้วย สมาคมโรงเรียนอนุบาลแห่งเมืองโอ๊คแลนด์ (Auckland) เมืองไวคาโต (Waikato) กรุงเวลลิงตัน (Wellington) และเกาะเหนือตอนกลาง (Central North Island) ได้ตัดสินใจที่จะถอนตัวจากการเป็นสมาชิกของสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ และร่วมกันจัดตั้งสหพันธ์โรงเรียนอนุบาล ขึ้น

บทบาทขององค์กรระดับชาติทั้งสองในปัจจุบันก็คือ การรักษาสีทิวของสมาชิกในองค์กร โดยร่วมมือกันดำเนินการในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน เช่น การเจรจาต่อรองการทำสัญญาจ้างงาน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์

สมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของสมาคมโรงเรียนอนุบาล 33 สมาคม ซึ่งรับผิดชอบการจัดการโรงเรียนอนุบาล 362 โรง โดยสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ว่าจ้างเจ้าหน้าที่สองคนเป็นผู้ปฏิบัติงาน และมีคณะกรรมการบริหารระดับชาติ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจำนวนเจ็ดคนเป็นผู้บริหารงาน

การดำเนินงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ ครอบคลุมถึงการประสานความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในระดับชาติ การเจรจาในประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญระดับชาติกับรัฐบาลและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง การจัดสัมมนาเพื่อพัฒนานโยบายระดับชาติ และการให้ความสนับสนุนแก่สมาคมโรงเรียนอนุบาลเฉพาะราย เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ได้มาจากค่าสมาชิกประจำปีที่ได้รับจากสมาคมในสังกัด และรายได้จำนวนเล็กน้อยจากดอกเบี้ย เงินบริจาคและแหล่งอื่น ๆ

ในฐานะที่เป็นองค์กรซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์จึงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรสมาคม พ.ศ. 2451 (Incorporated Societies Act 1908) โดยจะต้องแสดงสถานะทางการเงินที่โปร่งใส และสมาชิกของสมาคมโรงเรียนอนุบาลอิสระแห่งนิวซีแลนด์ไม่สามารถหาผลประโยชน์ด้านการเงิน แต่ได้รับการยกเว้นในเรื่องการจำกัดความรับผิดชอบ

สหพันธ์โรงเรียนอนุบาล

สหพันธ์โรงเรียนอนุบาล เป็นสหพันธ์อาสาสมัครที่เกิดจากการรวมตัวของสมาคมโรงเรียนอนุบาล 4 สมาคม ซึ่งเป็นสมาคมอิสระ และได้รับการคาดหวังว่าจะบริหารตนเองโดยอิสระ แต่ละสมาคมสามารถกำหนดนโยบายของตนเอง นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายร่วมที่กำหนดไว้และสมาคมอาสาที่จะดำเนินการร่วมกัน

สหพันธ์โรงเรียนอนุบาลไม่มีโครงสร้างองค์กร ฐานการเงิน หรือสำนักงานกลางที่เป็นทางการ ไม่มีการกำหนดนโยบาย กฎหรือระเบียบข้อบังคับร่วมสำหรับการดำเนินงาน คณะผู้บริหารสหพันธ์โรงเรียนอนุบาลจะพบกันในการประชุมวาระปกติและในการประชุมสมัยสามัญระหว่างอาสาสมัครกับผู้บริหาร ซึ่งจัดขึ้นปีละสองครั้ง

การดำเนินงานของสหพันธ์โรงเรียนอนุบาลเป็นไปตามถ้อยแถลง ภารกิจ ซึ่งเน้นการให้ความร่วมมือของส่วนรวม การให้ความสำคัญกับการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการเสนอรูปแบบการจัดการที่นำไปสู่การให้บริการที่มีประสิทธิผล รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรของสหพันธ์ คณะกรรมการผู้ปกครองระดับท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด

สมาคมโรงเรียนอนุบาล

สมาคมโรงเรียนอนุบาลที่ดำเนินการอยู่ทั่วประเทศนิวซีแลนด์ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 มีจำนวนทั้งสิ้น 37 สมาคม ซึ่งแต่ละสมาคมรับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลตั้งแต่หนึ่งถึง 102 โรงเรียน โดยร้อยละ 46 ของสมาคมที่มีอยู่ รับผิดชอบโรงเรียนอนุบาลน้อยกว่า 10 โรงเรียน และร้อยละ 76 รับผิดชอบน้อยกว่า 20 โรงเรียน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลดำเนินการในลักษณะเสมือนองค์กร 'ร่วม' คือ ดูแลโรงเรียนอนุบาลในความรับผิดชอบทุกด้าน ทั้งก่อสร้าง บริหารและจัดการโรงเรียนตามปรัชญาของสมาคม และข้อกำหนดของรัฐบาล รวมทั้งจัดทำกรอบการบริหารงานสำหรับการดำเนินของโรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงเรียน

คณะกรรมการบริหารที่มาจากกรเลือกตั้งซึ่งตามปกติประกอบด้วย ผู้ปกครองนักเรียนอนุบาล จะทำหน้าที่บริหารกิจการของแต่ละ สมาคม ในกรณีที่เป็นสมาคมโรงเรียนอนุบาลขนาดเล็กซึ่ง รับผิดชอบดูแลโรงเรียนอนุบาลจำนวนน้อยโรงเรียน คณะกรรมการบริหารจะทำหน้าที่จัดการด้วย ส่วนสมาคมโรงเรียนอนุบาลขนาดใหญ่ซึ่งรับผิดชอบดูแลโรงเรียนอนุบาลจำนวนมากนั้น คณะกรรมการบริหารมักจะมอบอำนาจหน้าที่การจัดการให้กับผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่จ้างมา

หน้าที่รับผิดชอบของสมาคมโรงเรียนอนุบาล

สมาคมโรงเรียนอนุบาลได้ทำสัญญากับรัฐบาลในนามของโรงเรียน ที่เป็นสมาชิก เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล โดยสมาคมรับประกันว่า การดำเนินการของโรงเรียนอนุบาลทุกโรงเรียนจะบรรลุผลตามข้อกำหนดทางกฎหมาย และภารกิจที่กำหนดไว้ในสัญญา

ความรับผิดชอบประการหนึ่งของสมาคมโรงเรียนอนุบาล ตามข้อกำหนดดังกล่าวคือ การรับประกันว่า โรงเรียนอนุบาลจะจัดการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพสูงให้แก่เด็ก ๆ ครอบคลุม และชุมชนของเด็กเหล่านั้น

สมาคมโรงเรียนอนุบาลรับผิดชอบการสัมพันธ์ที่จำเป็นกับรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมถึงการรับและการบริหารงบประมาณและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล การประสานการดำเนินงานตามข้อบังคับของหน่วยงานที่รับผิดชอบ การจดทะเบียนและการออกใบอนุญาตให้

จั้ดตั้งโรงเรียน รวมทั้งการติดต่อประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

นอกจากนี้ สมาคมโรงเรียนอนุบาลยังรับผิดชอบในเรื่อง

- การบริหารบุคลากร รวมทั้งการจั้ดจ้างบุคลากร การจ่ายเงินเดือนบุคลากร และการให้โอกาสการพัฒนาวิชาชีพแก่บุคลากร และ
- การจั้ดการทรัพย์สินของโรงเรียนอนุบาล

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539 โรงเรียนอนุบาลที่จั้ดอยู่บนที่ดินส่วนพระมหากษัตริย์มีจำนวน 317 โรงเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนการใช้ที่ดินดังกล่าว สมาคมโรงเรียนอนุบาลได้ยินยอมที่จะจั้ดทำแผนการบำรุงรักษาโรงเรียนระยะ 10 ปี และนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติ สำหรับโรงเรียนอนุบาลบางโรงเรียนที่จั้ดอยู่บนที่ดินที่หน่วยงานท้องถิ่น หรือโบสถ์เป็นเจ้าของนั้น เจ้าของที่ดินก็มีข้อตกลงกับสมาคมโรงเรียนอนุบาลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาทรัพย์สินในลักษณะที่ คล้ายกัน ในขณะที่สมาคมโรงเรียนอนุบาลบางสมาคม และคณะกรรมการผู้ปกครองของโรงเรียนอนุบาลอิสระบางโรงเรียนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่โรงเรียนจั้ดอยู่

สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับประกันว่าจะดำเนินการบำรุงรักษาทรัพย์สินของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงข้อกำหนดการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และการถือครองทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน มีการทำประกันภัยทรัพย์สิน และจั้ดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนในโรงเรียน

นอกจากนี้ สมาคมโรงเรียนอนุบาลบางสมาคมยังรับผิดชอบการจั้ดบริการโรงเรียนอนุบาลเคลื่อนที่ด้วย ในปัจจุบัน มีโรงเรียนอนุบาลเคลื่อนที่จำนวน 9 โรงเรียน ที่ให้บริการการศึกษาปฐมวัยเป็นครั้งคราวในเขตชนบท

สมาคมโรงเรียนอนุบาลได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา และได้จั้ดสรรเงินดังกล่าวให้กับโรงเรียนอนุบาลเพื่อใช้ในการจั้ดการศึกษาหน้าที่อีกประการหนึ่งของสมาคมคือ รับผิดชอบการจ่ายเงินเดือนครูและค่าใช้จ่ายในการดูแลทรัพย์สินของโรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงเรียน เช่น การบำรุงรักษา และการชำระเบี่ยประกันตามระยะเวลาที่กำหนด

สมาคมโรงเรียนอนุบาลบางสมาคมจัดสรรงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลส่วนหนึ่งให้แก่โรงเรียนอนุบาลโดยตรง และบางสมาคมยังจัดสรรเงินช่วยเหลือที่ได้รับจากสถานประกอบการและองค์กรการกุศลให้แก่โรงเรียนด้วย

จำนวนเงินที่สมาคมจัดสรรให้แก่โรงเรียนอนุบาล และเกณฑ์การจัดสรรเงินของแต่ละสมาคมแตกต่างกัน กล่าวคือ อาจจัดสรรโดยกำหนดอัตราเดียวกันสำหรับแต่ละโรงเรียน หรืออาจคำนวณจากจำนวนครูในโรงเรียนนั้น เกณฑ์การจัดสรรงบประมาณของบางสมาคมได้คำนึงถึงความเสมอภาคเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนอนุบาลที่ด้อยโอกาส และมีบางสมาคมที่ไม่ได้จัดสรรเงินช่วยเหลือในรูปแบบของเงินสดให้แก่โรงเรียนอนุบาลโดยตรง

คณะกรรมการผู้ปกครอง

โรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงเรียนมีคณะกรรมการผู้ปกครองที่มาจากการเลือกตั้ง และสมาชิกในชุมชนที่มีความสนใจ รับผิดชอบการบริหารงานประจำวันตามที่ได้รับมอบอำนาจจากสมาคมโรงเรียนอนุบาล ซึ่งระดับความรับผิดชอบที่มอบให้แก่คณะกรรมการผู้ปกครองนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละสมาคม

คณะกรรมการผู้ปกครองรับผิดชอบการจัดการด้านการเงินของโรงเรียนอนุบาลและการบำรุงรักษาอาคารและครุภัณฑ์ หน้าที่สำคัญของคณะกรรมการผู้ปกครองคือ การจัดหางบประมาณเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายดำเนินการของโรงเรียน

ผลประโยชน์ในการจัดซื้อและการเป็นเจ้าของโรงเรียนอนุบาลของ รัฐบาล

ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล สมาคมโรงเรียนอนุบาลต้องลงนามในสัญญา (หรือธรรมนูญโรงเรียน *) กับรัฐบาล ธรรมนูญโรงเรียนนี้จะระบุสิ่งที่รัฐบาลคาดหวังจากโรงเรียนในรูปแบบของแนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียน หรือ คำแถลงเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่พึงประสงค์สำหรับการจัดบริการการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับความสนับสนุน

---

* ธรรมนูญโรงเรียน (school charter) เปรียบเสมือนแผนแม่บทในการบริหารโรงเรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำรูปแบบกลางของ ธรรมนูญโรงเรียนไว้ สำหรับให้โรงเรียนนำไปปรับใช้ตามความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน (ผู้แปล)

จากรัฐบาล (Statement of Desirable Objectives and practices for Chartered Early Childhood Services - DOP)

หลังจากนั้น รัฐบาลจึงจัดซื้อบริการการศึกษาปฐมวัยจากสมาคม โรงเรียนอนุบาลด้วยการให้งบประมาณสนับสนุนในลักษณะของเงินอุดหนุน โรงเรียนอนุบาลจะได้รับเงินอุดหนุนสำหรับการจัดบริการการศึกษาปฐมวัยในอัตราพิเศษ โดยคำนวณจากจำนวนรายหัวนักเรียนต่อชั่วโมง สำหรับการเรียน 8 คาบต่อสัปดาห์ จนถึง 360 คาบต่อปี

สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีอิสระในการจัดสรรเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล เพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามข้อกำหนดในธรรมนูญโรงเรียน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลบางแห่งอาจจะมีอิสระในการบริหารเงินอุดหนุนซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณสำหรับการก่อตั้งศูนย์เด็กปฐมวัยแห่งใหม่ หรือการเพิ่มศักยภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลที่มีอยู่แล้ว

ในช่วงที่รัฐบาลยังไม่ได้เป็นเจ้าของโรงเรียนอนุบาลนั้น มีโรงเรียนอนุบาลจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ตั้งอยู่บนที่ดินส่วนพระมหากษัตริย์และมีเอกสารสิทธิ์แสดงการถือครองทรัพย์สินดังกล่าว

คุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาล

รายงานฉบับนี้จั้ดทำขึ้นโดยนำข้อมูลจากรายงานการตรวจสอบ สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อประเมินผล คุณภาพโดยรวมในการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลของโรงเรียนอนุบาล

สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีพันธะตามสัญญาที่ทำไว้กับรัฐบาล (ธรรมนูญโรงเรียน) ว่าจะจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลที่มีคุณภาพสูง ส่วนสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจะจั้ดทำรายงานการติดตามประเมินผลการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาล โดยวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสมาคมในเรื่องต่าง ๆ ตามสัญญาที่ทำไว้กับรัฐบาล และประเมินคุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาของสมาคม รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพการจั้ดบริการการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนอนุบาลที่อยู่ในสังกัดของสมาคมเป็นรายโรง ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลด้วย

ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ถึงวันที่ 30 พ.ศ. 2539 สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้จั้ดทำรายงานการประเมินผลการจั้ดบริการการศึกษาระดับอนุบาลของสมาคมโรงเรียนอนุบาลจำนวน 12 สมาคม โดยได้ประเมินผลการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลภายใต้การบริหารของสมาคม จำนวน 71 โรง ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของรายงานดังกล่าว

สมาคมโรงเรียนอนุบาลจำนวน 12 สมาคมที่สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ทำการติดตามประเมินผลนั้น คิดเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 30 ของสมาคมโรงเรียนอนุบาลโดยรวมในประเทศนิวซีแลนด์ สมาคมเหล่านี้มีขนาดแตกต่างกัน ตั้งแต่สมาคมที่เป็น ตัวแทนโรงเรียนอนุบาลหนึ่งโรงจนถึง 100 โรง ที่ตั้งของสมาคมกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งในเขตชนบทและในเมือง

รายงานการติดตามประเมินผลที่นำเสนอต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์การดำเนินงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนอนุบาลในสังกัด ว่าบรรลุผลตามข้อกำหนดในสัญญาและกฎหมายในเรื่องใดบ้าง

คุณภาพด้านการบริหารโรงเรียนอนุบาล

สมาคมโรงเรียนอนุบาลแต่ละสมาคมรับผิดชอบการบริหารโรงเรียนอนุบาลในสังกัดโดยมีสภาบริหารของตนเอง ตามข้อกำหนดทางกฎหมาย แต่ละสมาคมรับผิดชอบหน้าที่หลักในการบริหาร 3 ประการต่อไปนี้

- ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารธรรมนูญโรงเรียน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลแต่ละสมาคมดำเนินการและรับผิดชอบการจัดการ การจัดบริการการศึกษา และการบริหารให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในธรรมนูญโรงเรียน กฎหมายการศึกษาและกฎ ระเบียบปฏิบัติเฉพาะเรื่อง รวมทั้งกฎหมายทั่วไปของนิวซีแลนด์ เพื่อให้บรรลุผลตามข้อกำหนดในสัญญาที่ทำไว้กับรัฐบาล

- รับผิดชอบการพัฒนา นโยบาย

ตามข้อกำหนดในธรรมนูญโรงเรียน ให้สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนา นโยบายเฉพาะเรื่องบางประเด็น และนำนโยบายเหล่านั้นไปปฏิบัติ ส่วนข้อกำหนดอื่น ๆ คือ ให้สมาคม โรงเรียนอนุบาลพัฒนา นโยบายและติดตามการดำเนินงานตามนโยบายเหล่านั้น รวมทั้งกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อประกันความสอดคล้องกับนโยบาย

- รับผิดชอบต่อว่าจ้างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและจะต้องปฏิบัติตนเป็น “ นายจ้างที่ดี ”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งรัฐ พ.ศ. 2531 กำหนดให้สมาคมโรงเรียนอนุบาลแต่ละสมาคมเป็นผู้ว่าจ้างเจ้าหน้าที่ และจะต้องปฏิบัติตามนโยบายการบริหารบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับหลักการว่าด้วยการเป็นนายจ้างที่ดี

การเป็น ‘นายจ้างที่ดี’ คือ จะต้องพัฒนาและปฏิบัติตามนโยบายการบริหารบุคลากร ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย และตระหนักถึงความต้องการและสิ่งจูงใจของลูกจ้างแต่ละคน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลในฐานะผู้บริหาร

เนื้อหารายงานการประเมินผลในตอนนี้ได้มาจากการวิเคราะห์ รายงานของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาล 12 สมาคม รวมทั้งข้อมูลการดำเนินงานของสมาคมในส่วนที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในธรรมนูญโรงเรียนด้วย

การบริหารธรรมเนียมโรงเรียน

ในฐานะที่เป็นผู้จั้ดทำธรรมเนียมโรงเรียน สมาคมโรงเรียนอนุบาลจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความมั่นใจว่า ธรรมเนียมโรงเรียนจะสะท้อนให้เห็นแนวทางการจั้ดบริการการศึกษา และความสอดคล้องของบริการการศึกษากับความต้องการของชุมชน

ฉะนั้น ธรรมเนียมโรงเรียนจึงเป็นสัญญา ระหว่างสมาคมโรงเรียนอนุบาลกับรัฐบาล เพื่อการจั้ดบริการการศึกษาที่มีคุณภาพสูง และระหว่างสมาคมโรงเรียนอนุบาลกับชุมชน เพื่อการจั้ดบริการการศึกษาที่สามารถตอบสนององความต้องการของชุมชน ด้วยเหตุนี้สมาคมโรงเรียนอนุบาลจึงต้องการที่จะตรวจสอบการดำเนินงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานที่ระบุไว้ในธรรมเนียมโรงเรียนบรรลุผลตามสัญญาทั้งสองประการ ในจำนวนสมาคมโรงเรียนอนุบาล 12 สมาคมนี้ พบว่า มี 7 สมาคมที่จั้ดบริการการศึกษายังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในธรรมเนียมโรงเรียน ซึ่งสมาคมเหล่านี้จำเป็นต้องทบทวนธรรมเนียมโรงเรียน ของตน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งที่โรงเรียนระบุว่า จะดำเนินการและจะดำเนินการให้บรรลุผลสำเร้จนั้น สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง

ส่วนสมาคมโรงเรียนอนุบาลอีก 3 สมาคมจำเป็นต้องจั้ดทำรายงานเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามธรรมเนียมโรงเรียน และวิธีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ของธรรมเนียมโรงเรียนเสนอต่อผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ และมี 1 สมาคมที่จำเป็นต้องพัฒนาแนวทางการให้คำปรึกษา เพื่อให้ความมั่นใจว่า ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก และครอบครัวสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการตรวจสอบการดำเนินงานตามที่กำหนดได้ในธรรมเนียมโรงเรียน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลทั้ง 10 สมาคมนี้ไม่สามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือแก่ผู้ปกครอง และครอบครัวของเด็ก และรายงานต่อ ผู้ปกครองและครอบครัวให้บรรลุผล ซึ่งดูเหมือนสมาคมเหล่านี้จะไม่ยอมรับว่า ธรรมเนียมโรงเรียนเป็นกลไกที่สามารถจะประเมินความต้องการของชุมชนในเรื่องการศึกษาปฐมวัย และด้วยเหตุนี้ จึงต้องให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

การบริหารนโยบาย

เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายและในสัญญา สมาคม โรงเรียนอนุบาลจำเป็นต้องพัฒนานโยบายใน 4 เรื่องหลัก ๆ ต่อไปนี้

- การบริหารจัดการหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ
- การจั้ดการและการบริหารงานทั่วไป
- สุขภาพและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และ
- การจั้ดการทรัพย์สิน

การพัฒนานโยบายเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตร และการนำ หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ

การพัฒนานโยบายเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ที่สมาคมโรงเรียนอนุบาลดำเนินการนั้น โดยทั่วไปมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง ซึ่งสมาคมที่ได้พัฒนานโยบายเกี่ยวกับหลักสูตรทุกเรื่องที่กำหนดไว้มี 6 สมาคม

นอกจากนี้ มีสมาคมโรงเรียนอนุบาล 1 สมาคมที่ได้ปฏิบัติตามนโยบายที่ยึดหยุ่นเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนการรับเข้าเรียนโดยคำนึงถึงความต้องการทางการศึกษาของเด็ก โดยโรงเรียนอนุบาลเหล่านี้สามารถที่จะลดจำนวนการรับเข้าเรียน และในบางกรณีมีการจ้างครูเพิ่มเติมเพื่อช่วยตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักเรียน

การพัฒนานโยบายเรื่อง การจั้ดการและการบริหารงานทั่วไป

จากการประเมินผล พบว่า สมาคมโรงเรียนอนุบาล 9 สมาคมได้พัฒนานโยบายเรื่องการบริหารจัดการและการบริหารงานทั่วไปให้มีประสิทธิผล เพื่อให้ครอบคลุมการบริหารงานประจำวันของโรงเรียนอนุบาล รวมทั้งวิธีการในการรวบรวมข้อมูลจำนวนเด็กที่เข้าเรียน ติดตามการมาเรียน และการคงอัตราการลงทะเบียนเรียนโดยไม่ตั้งใจ นโยบายเหล่านี้เป็นกรอบการดำเนินงานและความสนับสนุนที่สมบูรณ์สำหรับผู้ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบการบริหาร

อย่างไรก็ดี เป็นที่สังเกตว่า สมาคมโรงเรียนอนุบาลไม่มีการวางแผนนโยบายระยะยาว กล่าวคือ สมาคมโรงเรียนอนุบาล 7 สมาคมไม่ได้พัฒนาวิธีการในการตรวจสอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานประจำปีโดยขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และสมาคมโรงเรียนอนุบาล 6 สมาคมไม่มีแผนการบริหารจัดการโรงเรียนที่เป็นปัจจุบัน

นโยบายซึ่งบรรยายภาระหน้าที่อย่างคร่าว ๆ นับว่าเป็นตัวแปรที่มีประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น จากการประเมินผล พบว่า สมาคมโรงเรียนอนุบาล 3 สมาคมไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนถึงหน้าที่รับผิดชอบที่มอบให้แก่คณะกรรมการ

ผู้ปกครองและครู ซึ่งสิ่งนี้ก่อให้เกิดอุปสรรคบางประการในการติดต่อสื่อสารภายใน เช่น คณะกรรมการผู้ปกครองของแต่ละสมาคมไม่เข้าใจว่านโยบายของสมาคมเรื่องใดบ้างที่ไม่สามารถเจรจาต่อรองได้ และนโยบายใดบ้างสามารถนำมาปรับใช้เพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนของตน

การพัฒนา นโยบายเรื่อง สุขภาพและความปลอดภัย

จากการประเมินผล พบว่า สมาคมโรงเรียนอนุบาล 6 สมาคมได้พัฒนา นโยบายเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยที่กำหนดไว้ทุกเรื่อง รวมทั้งวิธีการในการเดินทางมาโรงเรียนและเดินทางกลับบ้านที่ปลอดภัยของเด็ก นโยบายที่เสนอเงื่อนไขการรับส่งเด็กระหว่างการเรียน และนโยบายที่เสนอวิธีการสำหรับการรักษาทางการแพทย์

อย่างไรก็ดี มีสมาคมโรงเรียนอนุบาลอีก 6 สมาคมที่ยังไม่ได้พัฒนา นโยบายเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยทุกๆ เรื่องตามที่ระบุว่าด้วยการจัดการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดไว้ 1 สมาคมจำเป็นต้องปฏิบัติตามนโยบายเรื่องการดูแลสุขภาพพื้นฐานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็กที่ต้องสงสัย และอีก 1 สมาคมต้องการนโยบายเชิงปฏิบัติซึ่งรับประกันว่าเด็กที่เจ็บป่วยไม่ต้องมาเรียน

การพัฒนา นโยบายเรื่อง การบริหารจัดการทรัพย์สินของโรงเรียน

สมาคมโรงเรียนอนุบาลเกือบทุกสมาคมได้พัฒนา นโยบายเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ นโยบายดังกล่าวได้เสนอวิธีการในการบริหารจัดการทรัพย์สินและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียน ซึ่งให้แนวทางการดำเนินงานแก่คณะกรรมการผู้ปกครองระดับ ท้องถิ่น และระดับที่ต้องการการบำรุงรักษาเร่งด่วนและจัดลำดับแผนการทำงานสำหรับสมาคม

สมาคมโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่มีแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวแม้ว่าจะไม่ได้เป็นข้อกำหนดทางกฎหมาย แต่ก็เอื้ออำนวยความสะดวกในการวางแผนและจัดทำงบประมาณสำหรับการพัฒนาทรัพย์สินหลักๆ ในอนาคต และนำไปสู่การพัฒนา นโยบายเรื่อง การบำรุงรักษาและการพัฒนาทรัพย์สินของโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง

การบริหารบุคลากร

สมาคมโรงเรียนอนุบาล 8 สมาคมได้รับการยอมรับจากครูให้เป็นนายจ้างที่ดี สมาคมเหล่านี้ได้กำหนดวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการคัดเลือกครู และให้โอกาสครูมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางด้านวิชาชีพของสมาคม ซึ่งครอบคลุมถึงการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ

สมาคม การเป็นคณะกรรมการ และการพัฒนาสิ่งริเริ่มใหม่ ๆ อันเป็นผลลัพธ์จากความ ต้องการเฉพาะเรื่องของคุณ

อย่างไรก็ดี จากการประเมิน พบว่า การดำเนินงานของสมาคม โรงเรียนอนุบาล 5 สมาคมยังไม่ บรรลุผลตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการบุคลากรทุกเรื่อง ตัวอย่างเช่น สมาคม 3 สมาคมยังไม่ได้ดำเนินการพัฒนานโยบายและโครงการเกี่ยวกับโอกาสการจ้างงานที่เสมอภาค (Equal Employment Opportunities - EEO) 4 สมาคมละเลยที่จะรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายและโครงการ ดังกล่าวต่อหัวหน้าคณะเจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบ และอีก 2 สมาคมไม่ได้เตรียมการพัฒนานโยบายเกี่ยวกับการสูญบุหรืในที่ทำงาน

การละเลยการพัฒนานโยบายเกี่ยวกับการให้โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพของคุณและบุคลากร เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดในการพัฒนานโยบายการบริหารบุคลากรของสมาคมโรงเรียน อนุบาลเกือบทุกสมาคม มีเพียง 2-3 สมาคมที่ได้ให้ลำดับความสำคัญกับการพัฒนาวิชาชีพ ของคุณ 5 สมาคมยังไม่มี การจัดเตรียมแผนดังกล่าว และอีก 8 สมาคมละเลยที่จะจัดทำแผน ประจำปีในการจัดลำดับความสำคัญของการฝึกอบรมสำหรับกรรมการสมาคมที่ได้รับการเลือก ตั้งเข้ามา นอกจากนี้ การพัฒนาวิชาชีพครูที่บางสมาคมดำเนินการนั้นได้มีการจัดทำหลักสูตร มาตรฐานเพื่อใช้กับครูทุกคน ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของคุณรายบุคคล

คุณภาพด้านการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาล

เนื้อหาในตอนนีี้เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลในฐานะผู้จัดการโรงเรียน ซึ่งดำเนินการโดยการวิเคราะห์รายงานการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาล 12 สมาคมและโรงเรียนอนุบาล 71 โรงเรียน และประเมินผลในเรื่องที่สมาคมได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎหมายและในสัญญา

การประเมินผลการบริหารจัดการของสมาคมโรงเรียนอนุบาลครอบคลุมถึงการนำนโยบายของสมาคมไปสู่การปฏิบัติ เพื่อว่าการดำเนินงานจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมทั้งการจัดการด้านการเงิน การบริหารงานและการบริหารบุคลากรประจำวันของสมาคมด้วย โดยทั่วไปสมาคมโรงเรียนอนุบาลจะมอบอำนาจการจัดการให้แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่จ้างมา คณะกรรมการผู้ปกครองและครูผู้สอน ทั้งนี้ ลักษณะ ระดับ และประสิทธิผลของการมอบอำนาจในการจัดการจะแตกต่างกันไปในแต่ละสมาคม

สมาคมโรงเรียนอนุบาลขนาดใหญ่หลายสมาคมได้ว่าจ้างเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและมอบอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการทั้งหมดให้ ส่วนสมาคมโรงเรียนอนุบาลขนาดเล็กกว่าซึ่งโดยปกติมีโรงเรียนอนุบาลในความรับผิดชอบน้อยกว่า 10 โรงเรียนนั้น การจ้าง ผู้บริหารอาจจะเป็นไปได้ในแง่ของการเงิน สมาคมจึงทำหน้าที่ในการบริหารจัดการเอง

นอกจากนี้ สมาคมยังได้มอบอำนาจการบริหารจัดการให้แก่คณะกรรมการผู้ปกครองด้วย โดยตัวแทนคณะกรรมการผู้ปกครองสามารถรับผิดชอบการบริหารงานธุรการ การบำรุงรักษาทรัพย์สินและอาคารสถานที่ การตรวจสอบสุขภาพและดูแลความปลอดภัย และการจัดการด้านการเงินของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน และเพื่อให้สามารถบริหารจัดการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการผู้ปกครองก็ควรจะพัฒนาระบบและแผนบริหารงานประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการทบทวนแผนงานเหล่านี้แล้วเป็นประจำทุกปี และยังสะท้อนให้เห็นการปฏิบัติงานในปัจจุบันด้วยอย่างไรก็ดี การดำเนินงานของคณะกรรมการผู้ปกครองตามที่สมาคมได้มอบอำนาจหน้าที่ให้ นั้นไม่ได้มีประสิทธิภาพเสมอไป จากรายงานการตรวจสอบของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการผู้ปกครองหลายคณะยังไม่ตระหนักถึงสิ่งที่ตนได้รับการคาดหวังว่าจะทำ ไม่ได้รับทราบข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับข้อกำหนดของธรรมนูญโรงเรียน และผลที่ตามมาก็คือ คณะกรรมการ ผู้ปกครองไม่เข้าใจหน้าที่รับผิดชอบของตน บางสมาคมไม่ได้แจ้งให้คณะ

กรรมการผู้ปกครองทราบถึงบริการการศึกษาที่โรงเรียนจัด และความสนับสุนนที่คณะกรรมการผู้ปกครองจะได้รับ บางสมาคมมีการติดต่อกับคณะกรรมการผู้ปกครองน้อยมาก ไม่ได้ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการเมื่อมีการตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ และให้ความสนับสุนนน้อยมาก

ในลักษณะที่คล้ายกันนี้ ครูอนุบาลจำนวนมากก็ไม่ได้มีความมั่นใจเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบที่ตนได้รับมอบหมาย ครูบางคนได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการบริหารและปฏิบัติงานซึ่งเป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของสมาคมและคณะกรรมการผู้ปกครอง ซึ่งเรื่องนี้ทำให้ครูมีเวลาในการวางแผนและประเมินผลหลักสูตรการศึกษาของตนน้อยลงไป

อาจารย์ใหญ่ในฐานะผู้บริหารด้านวิชาการ

สมาคมโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็สมาคมอิสระหรือกลุ่มสมาคมขนาดเล็ก จะจ้างอาจารย์ใหญ่มาเป็นผู้บริหาร

โดยทั่วไป อาจารย์ใหญ่มีภาระหน้าที่ 2 ประการ⁶

ประการแรก อาจารย์ใหญ่จะให้คำแนะนำและแนะแนวการสอนแก่ครู ประเมินการดำเนินงานติดตามการพัฒนาวิชาชีพ จัดการประชุมบุคลากร และจัดให้ครูและบุคลากรก้าวทันกับการพัฒนาและความรู้ในการจัดการศึกษาปฐมวัย รวมทั้งติดต่อสื่อสารการตัดสินใจระดับนโยบายของสมาคมให้ครูได้ทราบ

ประการที่สอง ให้ความสนับสุนนทางวิชาการและให้การแนะแนวแก่นายจ้าง คือ สมาคม โดยจัดทำรายงานเกี่ยวกับคุณภาพหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสมาคม และมีส่วนร่วมในการบรรจุบุคลากรในฐานะที่ปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งช่วยให้มีความมั่นใจว่าได้มีการนำนโยบายของสมาคมไปปฏิบัติ และการดำเนินงานตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในกฎหมายและสัญญาบรรลุลผล

---

⁶ หน้าที่ของอาจารย์ใหญ่แตกต่างกันไปในแต่ละสมาคม สมาคม หนึ่ง ๆ จะแต่งตั้งผู้บริหารระดับเขตพื้นที่ ซึ่งจะทำหน้าที่ตรวจเยี่ยมโรงเรียนอนุบาล เพื่อให้มั่นใจว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมาย หรือธรรมนูญโรงเรียน และได้มีการปฏิบัติตามนโยบายของสมาคม มากกว่าจะเพิ่มความรู้ และทักษะของครูอนุบาล

ฉะนั้น อาจารย์ใหญ่จึงได้รับมอบอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของโรงเรียน สำหรับงบประมาณในการจ้างอาจารย์ใหญ่นั้นรวมอยู่ในเงินอุดหนุนของรัฐที่จัดสรรให้แก่สมาคม

ผลการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ใหญ่ในฐานะผู้บริหารบุคลากรฝ่ายวิชาการ และผู้บริหารหลักสูตร พบว่า การบริหารงานของอาจารย์ใหญ่ใน 8 สมาคมมีคุณภาพในระดับสูง บุคลากรฝ่ายวิชาการของสมาคมเหล่านี้ได้รับการพัฒนา เพื่อให้สามารถจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบไม่มีการชี้นำ (non-directive) และการเรียนรู้ที่ให้แก่เด็กเป็นศูนย์กลาง สำหรับเด็กในโรงเรียนของตน โรงเรียนอนุบาลเหล่านี้ได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย

ส่วนคุณภาพการบริหารงานของอาจารย์ใหญ่ในอีก 8 สมาคมที่เหลือนั้นมีความแตกต่างกันไป กล่าวคือ การบริหารงานของอาจารย์ใหญ่ใน 3 สมาคมไม่ได้ทำให้มั่นใจว่า การวางแผนหลักสูตรในโรงเรียนยึดถือความต้องการของเด็กตามที่สังเกตเห็น ส่วนในอีก 2 สมาคม การบริหารงานของอาจารย์ใหญ่ไม่ได้ทำให้มั่นใจว่าหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และอาจารย์ใหญ่ที่ 3 สมาคมว่าจ้างมาก็ไม่ได้ทำให้มั่นใจว่า หลักสูตรอนุบาลในความรับผิดชอบแสดงถึงการยอมรับนับถือในมรดกทางวัฒนธรรมของนิวซีแลนด์อย่างเพียงพอตามที่กำหนดไว้

คณะกรรมการผู้ปกครองในฐานะผู้บริหาร

สำหรับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการผู้ปกครองในฐานะผู้บริหารการเงินประจำวันของโรงเรียนอนุบาล พบว่า มีมาตรฐานในระดับสูง เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีการแต่งตั้งผู้ควบคุมด้านการเงิน เพื่อให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาระบบและรายงานการเงิน ผู้ควบคุมด้านการเงินส่วนใหญ่ได้จัดเก็บสถิติเงินบริจาคของผู้ปกครองอย่างชัดเจน และจัดทำบัญชีการเงินที่เป็นปัจจุบันเพื่อการตรวจสอบและรายงานต่อผู้ปกครองและสมาคม ผู้ควบคุมด้านการเงินหลายคนได้ปรับปรุงงบประมาณประจำปีซึ่งให้แนวทางการใช้จ่ายเงินระหว่างปีนั้น ภายหลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือกับครูและผู้ปกครองแล้ว

อย่างไรก็ดี มีคณะกรรมการผู้ปกครองบางคนที่ไม่ได้รับความสนับสนุนจากสมาคมในการทำหน้าทีเป็นผู้บริหารด้านการเงินตามที่ได้รับมอบอำนาจ สมาคมโรงเรียนอนุบาล 4 สมาคมยังไม่มีระบบการติดตามตรวจสอบรายได้ของตนและของโรงเรียนเป็นรายโรง และมีคณะกรรมการผู้ปกครอง 1 คณะได้รับรายงานการเงินประจำเดือนจากสมาคม ซึ่งกรรมการไม่สามารถแปลความหมายได้ และด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการจึงไม่สามารถนำรายงานดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจ

นอกจากนี้ พบว่า คณะกรรมการผู้ปกครองประมาณ 1 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมดยังไม่ได้พัฒนาแผนการบริหารโรงเรียนโดยการปรึกษารือกับผู้ปกครอง ครอบครัว ครู และบุคลากร ซึ่งแผนงานดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะกำหนดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานประจำปีของสมาคม และสร้างความต่อเนื่องในการบริหารจัดการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการในแต่ละปี

ครูอนุบาลในฐานะผู้บริหาร

ครูอนุบาลได้รับมอบหน้าที่ความรับผิดชอบในการติดตามการเข้าเรียน จัดทำเอกสารจำนวนนักเรียน และเก็บสถิติอุบัติเหตุและการรักษาทางการแพทย์ ซึ่งงานด้านบริหารเหล่านี้ โดยทั่วไปครูปฏิบัติได้ดี มีมาตรฐานสูง โรงเรียนอนุบาลจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งได้จัดทำบันทึกการเข้าเรียนที่มีคุณภาพ และรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กที่เข้าเรียนที่บ้านที่กัไว้มีมาตรฐานในระดับสูง

อย่างไรก็ดี พบว่า ครูอนุบาลในโรงเรียน 11 โรงจากจำนวน 71 โรง ยังไม่ได้บันทึกรายละเอียดการให้การรักษาทางการแพทย์แก่เด็ก และเอกสารเกี่ยวกับอุบัติเหตุในช่วงที่โรงเรียนเปิดทำการสอนของโรงเรียนอนุบาล 8 โรงยังมีไม่เพียงพอ

สมาคมโรงเรียนอนุบาลในฐานะผู้บริหารบุคลากร

การปฏิบัติงานของสมาคมโรงเรียนอนุบาลในฐานะผู้ว่าจ้างและผู้บริหารบุคลากรไม่ได้มีคุณภาพเสมอไป ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรภายในสมาคมบางสมาคมเกิดความตึงเครียด การขาดการให้คำปรึกษาแก่ครู และการขาดความชัดเจนเมื่อมีการมอบอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นผลให้เกิดความสับสนและความไม่พอใจ

เรื่องสำคัญที่น่าเป็นห่วงก็คือ การให้โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพแก่ครูและบุคลากรของโรงเรียนสมาคมโรงเรียนอนุบาล 4 สมาคมยังไม่ได้จัดทำแผนพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูของตน ไม่ได้มี

การปรึกษาหารือกับครู และให้โอกาสที่จำกัดสำหรับการฝึกอบรมประจำการ บางสมาคมจัดเพียงหลักสูตรฝึกอบรมมาตรฐานซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูทุกๆ คน การให้โอกาสในการพัฒนาวิชาชีพที่ไม่น่าพึงพอใจจากสมาคม ก็คือ การที่ครูจำนวนมากเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อที่จะเพิ่มความรู้ทางวิชาชีพของตนโดยเสียค่าใช้จ่ายเองและใช้เวลานอกเวลาทำการ

ครูในโรงเรียนอนุบาล 20 โรง มีความเห็นว่า ความสนับสนุนด้านวิชาชีพที่สมาคมจัดให้ขึ้นอยู่กับอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากครูเหล่านี้มีสัญญาการจ้างงานที่มีขอบเขตจำกัดกับอาจารย์ใหญ่ ซึ่งทำให้ครูถูกกีดกันจากสมาคมและพัฒนาการใหม่ ๆ ในวิชาชีพ

นอกจากนี้สมาคมโรงเรียนอนุบาล 7 สมาคมยังไม่ได้ให้โอกาสการฝึกอบรมสำหรับผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายบริหาร และโดยที่กรรมการของสมาคมที่มาจากกรเลือกตั้งและคณะกรรมการผู้ปกครองจะทำหน้าที่บริหารและจัดการเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานของตน

สมาคมโรงเรียนอนุบาล 5 สมาคมจัดหลักสูตรการศึกษาที่มีคุณภาพ สำหรับผู้ปกครอง โดยสร้างห้องสมุดสำหรับผู้ปกครองซึ่งมีหนังสือ วิดิตทัศน์ นิตยสารและแผ่นพับ จัดส่งจดหมายข่าวซึ่งให้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาและการเรียนรู้ของเด็กไปยังผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ และมีกระดานข่าวซึ่งนำเสนอประเด็นและหัวข้อที่น่าสนใจต่อผู้ปกครอง

การจัดการด้านสุขภาพและความปลอดภัย

สมาคมโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่ได้มอบอำนาจความรับผิดชอบในการรักษาภู ระเบียบ ด้านสุขภาพและความปลอดภัยให้แก่คณะกรรมการผู้ปกครองและครู คณะกรรมการผู้ปกครองและครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจว่า การดำเนินงานตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยบรรลุผล กล่าวคือ สมาคมโรงเรียนอนุบาล 8 สมาคมมีโรงเรียนทุกโรงซึ่งมีความสะอาดถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้ โรงเรียนอนุบาลอีก 29 โรงมีมาตรฐานความสะอาดในระดับดี ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด ครูอนุบาลจำนวนมากกว่าร้อยละ 40 มีความมั่นใจว่า อาหารและเครื่องดื่มที่จัดให้เด็กได้รับประทานนั้นตอบสนองความต้องการทางโภชนาการของเด็ก และมีสมาคมโรงเรียนอนุบาล 8 สมาคมได้ว่าจ้างครูที่มีคุณวุฒิด้านปฐมพยาบาล

การดำเนินงานตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยที่บริหารงานโดยคณะกรรมการผู้ปกครอง และครูมักจะไม่ได้ผลเสมอไป เนื่องจากครูส่วนใหญ่ได้จัดทำมาตรการสำหรับการเดินทางมาเรียน และกลับบ้านของเด็กที่ปลอดภัยเพียงพอ และได้พัฒนาระบบซึ่งคุ้มครองเด็กที่ออกจากโรงเรียนไปกับบุคคลที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น การปฏิบัติอย่างเช่น การบันทึกการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเด็ก และการมีผู้ใหญ่อื่นๆ อยู่ด้วยในขณะที่กำลังเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของเด็ก ได้มีการดำเนินการอยู่ในโรงเรียนส่วนใหญ่

อย่างไรก็ดี มีสมาคมโรงเรียนอนุบาลอย่างน้อยที่สุด 6 สมาคมซึ่งมีโรงเรียนอนุบาลที่มีสภาพแวดล้อมไม่ปลอดภัยหรือเป็นอันตราย โรงเรียนอนุบาล 1 โรงเรียนไปด้วยขยะ หน้าต่างด้านหน้าอาคารมี รอยขีดขีดมากในระหว่างที่เด็กพยายามจะลบข้อความที่เขียนไว้ปะปะบนผนังอาคาร ออก ซึ่งครูที่มีประสบการณ์เรื่องนี้ได้ให้คำแนะนำแก่เด็กอย่างเพียงพอ

โรงเรียนอนุบาล 33 โรงเรียนมีสิ่งที่เป็นอันตรายบางอย่างซึ่งจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน ก่อนที่โรงเรียนจะได้รับการตรวจสอบว่ามีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กหรือไม่จากสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนอนุบาล 3 โรงเรียนมีพืชที่เป็นพิษปลูกอยู่ในสวนซึ่งนักเรียนใช้วิ่งเล่น โรงเรียน 6 โรงเรียนมีชิงช้าซึ่งไม่ได้มาตรฐานในด้านความปลอดภัยของนิวซีแลนด์ โรงเรียน 3 โรงเรียนเก็บวัตถุอันตรายซึ่งเด็กสามารถ เอื้อมถึง และอีก 13 โรงเรียนมีรั้วเขตโรงเรียนที่ไม่ปลอดภัย

การจัดการทรัพย์สิน

ความรับผิดชอบในการจัดการทรัพย์สินของโรงเรียนอนุบาลเป็นหน้าที่ที่สมาคมสงวนไว้ หรือมอบอำนาจให้แก่คณะกรรมการผู้ปกครอง ตามปกติ สมาชิกของคณะกรรมการท้องถิ่นจะรับผิดชอบการบำรุงรักษาในเรื่องต่างๆ ไป และการซ่อมแซมโรงเรียนอนุบาลของตน ทั้งนี้ คณะกรรมการจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการซ่อมแซมและปรับปรุงอาคาร และครุภัณฑ์เพื่อให้มีมาตรฐานสูงกว่าขั้นต่ำเพื่อการได้รับใบอนุญาต การซ่อมแซมและปรับปรุงในเรื่องหลัก ๆ ต้องได้รับการอนุญาตจากสมาคมก่อนที่งานจะเริ่มดำเนินการ ส่วนการตรวจสอบอาคาร สนาม และครุภัณฑ์นั้นเป็นงานที่คณะกรรมการท้องถิ่นดำเนินการตามปกติอยู่แล้ว สำหรับครุภัณฑ์ที่รับผิดชอบการบำรุงรักษาทรัพย์สินของโรงเรียนในแต่ละวัน โดยติด

ตามตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อการบำรุงรักษาตามข้อกำหนด และประเมินสนามเด็กเล่นและครุภัณฑ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพหรือสร้างชิ้นใหม่

สมาคมโรงเรียนอนุบาลบางสมาคมขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจัดการทรัพย์สินของตนให้สมบูรณ์ บางสมาคมว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อให้มาพัฒนาแผนดำเนินงานจัดการทรัพย์สินและจัดสรรงบประมาณการบำรุงรักษา

ทรัพย์สินมากกว่าครึ่งหนึ่งของโรงเรียนอนุบาลยังไม่ได้มาตรฐานของทรัพย์สินทุกรายการตามที่กฎหมายกำหนด มีโรงเรียนอนุบาลเพียง 31 โรงเท่านั้นที่ซ่อมแซมอาคารให้อยู่ในสภาพดี และได้มาตรฐานตามข้อกำหนด

สมาคมโรงเรียนอนุบาล 2 สมาคมยังไม่มีแผนการตรวจสอบทรัพย์สินที่เป็นระบบ และการพัฒนาแบบรายการตรวจสอบความปลอดภัยของทรัพย์สินของแต่ละโรงเรียน

ความไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมเพื่อสุขภาพอนามัยของนักเรียนในช่วงที่โรงเรียนเปิดทำการ เป็นเรื่องที่น่าห่วง จากการประเมินผล พบว่า โรงเรียนอนุบาล 16 โรง ยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอสำหรับการเปลี่ยนผ้าเช็ดมือหรือการทำความสะอาดเด็กที่เจ็บป่วย โรงเรียนอีก 13 โรง จำเป็นต้องปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือเพื่อให้มั่นใจว่าผ้าเช็ดมือสะอาดถูกสุขอนามัย อุณหภูมิในอ่างล้างมือของเด็กไม่ร้อนจนเกินไป และมีน้ำอุ่นใช้ตลอดเวลา

โรงเรียนอนุบาลจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีวิธีการป้องกันภัยจากแผ่นดินไหวและไฟไหม้ที่มีคุณภาพ และร้อยละ 40 ของโรงเรียน ทั้งหมดมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งช่วยให้เด็ก ๆ สามารถเล่นได้หลากหลายรูปแบบ

คุณภาพด้านการจัดการศึกษาระดับอนุบาล

เนื้อหาในตอนนี้นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินผลคุณภาพหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียนอนุบาล 71 โรงเรียน และการปฏิบัติการสอนของครูในโรงเรียนดังกล่าว

ข้อกำหนดของสมาคมโรงเรียนอนุบาลและครูในเรื่องหลักสูตรอนุบาลเป็นสาระสำคัญที่ระบุไว้ในคำแถลงเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่พึงประสงค์สำหรับการจัดบริการการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาลและระเบียบการจัดการศึกษา พ.ศ. 2533 (*Education (ECC) Regulations 1990*)

โดยที่กฎหมายและระเบียบปัจจุบันไม่ได้กำหนดไว้เฉพาะเจาะจงในเรื่องมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ดังนั้น จึงเป็นการยากสำหรับผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร และนักประเมินผล ที่จะตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนจัดการเรียน การสอนมีคุณภาพได้มาตรฐานสูง

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอนุบาล

หลักสูตรอนุบาลได้รับการคาดหวังว่าจะสนองความต้องการทางการศึกษาโดยรวมของเด็กแต่ละคน และจะให้โอกาสสำหรับการเรียนรู้จากการเล่น ซึ่งส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย สังคม อารมณ์ การคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และสติปัญญาของเด็กเล็กๆ ความคาดหวังดังกล่าวจะบรรลุผลได้ก็ด้วยการจัดกิจกรรมการพัฒนาและทรัพยากรที่เหมาะสม

ในจำนวนโรงเรียนอนุบาล 71 โรงเรียนที่ศึกษา พบว่า มีโรงเรียนอนุบาล 49โรงเรียนที่จัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบซึ่งเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมดังกล่าวประกอบด้วยการเล่นแบบอิสระและการเรียนรู้ที่ผู้ใหญ่เป็นผู้ริเริ่ม ทั้งการเล่นที่มีชีวิตชีวาและการเล่นแบบสุภาพ เรียบร้อย การใช้ทักษะในการเคลื่อนไหวที่เชื่องช้าหรือสง่างาม และการจัดกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ และรายบุคคล ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

เด็ก ๆ สามารถที่จะเลือกระดับ ประเภท และวิธีการของการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งกิจกรรมที่ได้มีการวางแผนไว้แล้วและที่เกิดขึ้นเอง มีการจัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมเด็กในการค้นหารูปแบบการเล่นที่หลากหลาย และเพื่อที่จะเริ่มต้นพัฒนาทักษะการคิดคำนวณและการอ่านเบื้องต้น

หลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลมากกว่าร้อยละ 45 เกิดขึ้นจากการสังเกตในตัวเด็กของครู โดยครูรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเกรดประวัติของเด็กจากการสังเกต และวางแผนจัดกิจกรรมซึ่งตอบสนองความต้องการในการพัฒนาที่กำหนดไว้ การประเมินผลความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็ก

ซึ่งมีเนื้อหากว้างขวางที่กำลังดำเนินการอยู่ได้ให้ความมั่นใจว่าเด็ก ๆ ได้รับทักษะที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลร้อยละ 80 (57 โรงเรียน) สอดคล้องกับหลักการ แนวความคิด และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (Te Whariki) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบขึ้นเป็นพิเศษที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

อย่างไรก็ดี พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นพัฒนาการของเด็กในโรงเรียนอนุบาล 14 โรงเรียน ยังไม่ได้รับความสนับสนุนจาก โรงเรียนในการจัดสภาพแวดล้อมในการเล่นที่เหมาะสม โรงเรียนเหล่านี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย และไม่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม มีผลให้การเรียนการสอนขาดความเข้าใจและการคิดสร้างสรรค์

ตัวอย่างของกรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น สภาพแวดล้อมภายนอก ห้องเรียนที่คับแคบของโรงเรียนแห่งหนึ่งบีบบังคับให้ครูจำเป็นต้องติดตามดูแลความปลอดภัยของเด็กจนถึงระดับสังเกตการณ์การเล่น ซึ่งเป็นการแทรกแซงความเป็นอิสระของเด็ก โต๊ะช่างไม้ซึ่งมีเครื่องมือสอง-สามอย่างทำให้จำกัดความหลากหลายในการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่เด็กสามารถมีส่วนร่วมได้ ดังนั้น เด็กจึงได้แต่เดินไปเดินมาอย่างไร้จุดหมาย เพื่อค้นหากิจกรรมและการเล่นที่น่าสนใจ ซึ่งมักจะเป็นกิจกรรมและการเล่นที่ทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนไปจากที่เป็นอยู่

ความครอบคลุมของหลักสูตรอนุบาล

หลักสูตรอนุบาลที่มีคุณภาพสูงจะให้โอกาสในการเข้าเรียนอย่างเสมอภาคสำหรับเด็กทุกคน กฎระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาปฐมวัย และคำแถลงเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่พึงประสงค์สำหรับการจั้ดบริการการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาล กำหนดว่าโรงเรียนอนุบาลจะต้องให้โอกาส ผู้ปกครองและครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหาร โรงเรียนและได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนของครูจะต้องครอบคลุมความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ สะท้อนถึงมรดกทางวัฒนธรรมจากการลงนามในสนธิสัญญาไวทังกิ * (Treaty of Waitangi) และครอบคลุมถึงวัฒนธรรม

---

* สนธิสัญญาไวทังกิ (Treaty of Waitangi) เป็นสนธิสัญญาที่จัดข้อขัดแย้งระหว่างชาวผิวขาวกับชนเผ่าเมารี โดยยอมรับสิทธิในการถือครองที่ดินของชนเผ่าเมารี และผนวกนิวซีแลนด์เป็นประเทศหนึ่งในเครือจักรภพอังกฤษ โดยมีการลงนามระหว่างผู้แทนรัฐบาลอังกฤษกับหัวหน้าชนเผ่าเมารี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2383 (ผู้แปล)

ธรรมชาติของเด็กที่เข้าเรียนด้วย เนื้อหาในตอนนี้เป็น การประเมินผลความสำเร็จในการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรอนุบาลตามข้อกำหนดในธรรมนูญโรงเรียน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

หลักสูตรอนุบาลที่มีคุณภาพสูงจะให้โอกาสผู้ปกครองใช้สิทธิในฐานะหุ้นส่วนในการจัดการ การศึกษาปฐมวัยของบุตรหลาน และมีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานของตน ครอบครัวยุคใหม่ที่มีความสามารถจะให้โอกาสผู้ปกครองและครอบครัวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาการของบุตรหลานและการเรียนการสอนประจำวัน และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง อยู่ด้วยในช่วงที่มีการเรียนการสอน

หลักสูตรอนุบาลส่วนใหญ่ครอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้วย

ผู้ปกครองได้รับเชิญให้เข้าร่วมในบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียน และได้รับการส่งเสริม ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย หลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลจำนวนมากซึ่งผู้ปกครองและครู ร่วมกันจัดทำและติดตามผลมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการด้านต่างๆ การกำหนด จุดมุ่งหมายร่วมกันดังกล่าวนี้ได้สร้างเสริมความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างบ้านและโรงเรียน อนุบาล และทำให้ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงประโยชน์ทางการศึกษาของหลักสูตรดังกล่าว

ครูได้ใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียน โดยครูได้พัฒนาการจัดนิทรรศการที่ดึงดูดความสนใจ ซึ่งอธิบายอย่างชัดเจนถึงปรัชญาที่เป็นรากฐานของการศึกษาปฐมวัยและนโยบายเรื่องประโยชน์ของการศึกษาที่มีต่อผู้ปกครอง ครูบางคนได้สำรวจความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย และจัดเตรียมข้อมูลเพิ่มเติม ข่าวสารและการจัดนิทรรศการต่าง ๆ เพื่อเติมเต็มช่องว่างในด้านความรู้ตามที่ระบุไว้ นอกจากนี้ครูยังได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ในการวางแผนจัดทำหลักสูตร การพัฒนาทักษะ การประเมินผลการเรียน และการประเมินผลการจัดการศึกษากับผู้ปกครอง

ความครอบคลุมในเรื่องความหลากหลายของเผ่าพันธุ์

หลักสูตรอนุบาลและทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงจะให้ความมั่นใจว่าการเรียนรู้อันไม่จำกัดเผ่าพันธุ์ และยังคงคำนึงถึงชาติกำเนิดของเด็กแต่ละคน สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ศึกษา พบว่า มีโรงเรียนอนุบาลจำนวน 29 โรงเรียนที่จัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

ครูได้ดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าหลักสูตรอนุบาลได้สะท้อนถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลักสูตรของโรงเรียนจำนวนมากมีเนื้อหาครอบคลุมการเรียนการสอนเกี่ยวกับโอกาสที่จะแสดงความชื่นชม ยกย่องความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับงานประเพณี การแต่งกายและอาหารประจำชาติกับผู้ปกครองรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ครูบางคนซึ่งพูดได้สองภาษาจะติดต่อสื่อสารกับเด็กและผู้ปกครองโดยใช้ภาษาประจำชนเผ่า และจัดนิทรรศการอุปกรณ์ เครื่องหมาย และชื่อด้วยภาษาต่างๆ ส่วนครูบางคนก็นำหัวข้อเรื่อง “การให้ความเคารพนับถือความแตกต่าง” ในหลักสูตรไปปฏิบัติได้ประสบผลสำเร็จ และได้พัฒนาวิธีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์ระหว่างเด็กที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ความครอบคลุมในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ

หลักสูตรอนุบาลและทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่คำนึงถึงเพศและภาษาของเด็ก ผู้ปกครอง ครอบครัว และครู รวมทั้งส่งเสริมเด็กทุกคนให้ได้เรียนและเล่นภายในขอบเขตที่หลักสูตรกำหนดโดยไม่คำนึงถึงเพศของเด็ก หลักสูตรบางหลักสูตรได้พยายามจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศให้ได้มาตรฐานสูง ครูผู้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรดังกล่าวได้ติดตามผลการใช้ที่ว่างและทรัพยากรของโรงเรียน และส่งเสริมให้มีการรับเด็กทุกคนเข้าเรียน หลีกเลียงอคติในด้านเพศและภาษา และอนุญาตให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามที่ตนได้ เลือกไว้แล้ว

เรื่องที่ถูกกล่าวข้างต้นไม่ได้เป็นเช่นกรณีนี้ทั้งหมด กล่าวคือ ในคาบการสอนของโรงเรียนคาบหนึ่งเด็กชายที่โตกว่ากลุ่มหนึ่งได้ใช้เวลาอันยาวนานโดยไม่มีการจับเวลาในการขี่จักรยานบนลู่วิ่งที่จัดทำขึ้น พฤติกรรมที่มีอำนาจเหนือกว่าของเด็กชายได้กีดกันไม่ให้เด็กผู้หญิงได้ขี่จักรยาน และครูไม่ได้ดำเนินการให้เด็กผู้หญิงมีโอกาสเข้าร่วมในการทำกิจกรรมนี้

การยอมรับนับถือในมรดกทางวัฒนธรรมของนิวซีแลนด์

หลักสูตรอนุบาลที่มีคุณภาพสูงจะสะท้อนถึงมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศผู้ลงนามในสนธิสัญญาไวทังกิ และเอื้ออำนวยให้เยาวชนได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็น มรดกทางวัฒนธรรมของนิวซีแลนด์

โรงเรียนอนุบาลร้อยละ 65 ได้มอบหมายให้ครูและผู้ปกครองมีหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกกับเด็กชาวเมารีและผู้ปกครองของเด็กเหล่านั้น โดยใช้ภาษาเมารี ทั้งในโอกาสที่เป็นพิธีการและไม่เป็นพิธีการ ระบบการติดต่อสื่อสารแบบเปิดกว้างและในเชิงให้คำปรึกษาหารือระหว่างครู คณะกรรมการผู้ปกครอง และผู้ปกครอง ได้ให้ความมั่นใจในเรื่องความเกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองชาวเมารี

อย่างไรก็ดี ยังมีโรงเรียนอนุบาลจำนวน 14 โรงเรียนจากจำนวนที่ศึกษาที่ไม่ได้บูรณาการเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเชื้อชาติไว้ในหลักสูตรให้ได้มาตรฐานในระดับที่น่าพอใจ กล่าวคือ ไม่มีการพูดหรือใช้ภาษาเมารีในการแสดงนิทรรศการ ทรัพยากรทางการศึกษาไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีทัศน์ของชาวเมารี และหลักสูตรไม่ได้ครอบคลุมถึงวัฒนธรรมของชาวเมารี

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษครอบคลุมถึงการพัฒนาวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งได้มีการวางแผนและดำเนินการเพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มากที่สุด

โรงเรียนอนุบาลมากกว่าร้อยละ 40 ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการเฉพาะบุคคลและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ดี ผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพ ครู และผู้ปกครองได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล ครูได้จัดทำรายการความสนับสนุนด้านอุปกรณ์จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อบูรณาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าในหลักสูตรกระแสหลัก (mainstream programme) จากนั้น ครูจึงได้ประเมินผลการเรียนของเด็กและรายงานผลข้อกำหนดทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไปยังผู้ปกครอง

การปฏิบัติการสอนของครูอนุบาล

เป็นที่คาดหวังว่า ครูอนุบาลจะมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับเด็กตลอดเวลา ซึ่งครูอนุบาลส่วนใหญ่ได้ดำเนินการบรรลุผลตามข้อกำหนดนี้ โดยครูที่มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับเด็ก และปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวได้นำไปสู่การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เป็นผู้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรอนุบาลจำนวนมากกว่า 2 ใน 3 ของหลักสูตรทั้งหมด

ครูอนุบาลได้รับการกำหนดให้เป็นผู้วางแผนและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก รวมทั้งประเมินผลการเรียนด้วยเพื่อว่าหลักสูตรจะได้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของเด็กที่เรียนในวิชานั้น ๆ

ในด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน พบว่า การวางแผนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลมากกว่าร้อยละ 63 มีคุณภาพสูง ซึ่งโดยทั่วไปครูอนุบาลเป็นผู้ดำเนินการด้วยความรอบคอบ โดยศึกษาความต้องการของเด็กรายบุคคลจากประวัติของเด็กและการสังเกตความก้าวหน้าในพัฒนาการของเด็กรายบุคคล โดยใช้แบบรายการตรวจสอบ และนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานสำหรับการวางแผน ความครอบคลุมของข้อมูลดังกล่าวในกระบวนการวางแผนได้ช่วยให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความสมบูรณ์และความสนใจของเด็ก

ครูอนุบาลมากกว่าร้อยละ 58 ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนเป็นอย่างดี โดยใช้ข้อมูลจากการสังเกตเพื่อที่จะสร้างความคาดหวังที่ชัดเจนสำหรับเด็ก และภายหลังจากที่ได้ประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กทั้งกลุ่มและของเด็กรายบุคคลแล้ว ครูจึงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเสริมการเล่นของเด็กในแนวทางที่เหมาะสมไว้ในหลักสูตรต่อไป

การวางแผนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาล 13 โรงเรียนไม่ได้ศึกษาความต้องการของเด็กจากการสังเกตหรือประเมินผล เพื่อให้เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานสูง ครูอนุบาลเหล่านี้จึงไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

บทสรุป และ ข้อเสนอแนะ

โรงเรียนอนุบาลและสมาคมโรงเรียนอนุบาล

สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีบทบาทสำคัญในการวางพื้นฐานการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลในนิวซีแลนด์ คณะกรรมการอาสาสมัครคณะแรกนี้ได้ช่วยให้เด็ก ๆ นิวซีแลนด์จำนวนมากได้รับประโยชน์จากการศึกษาปฐมวัย ด้วยการจั้ดตั้งโรงเรียนอนุบาลแห่งใหม่ขึ้น และยังให้ความมั่นใจว่า ครูอนุบาลเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติในการจัดการศึกษาระดับนี้เป็นพิเศษ ด้วยการจั้ดการฝึกอบรมครู และให้การ รั้บรองคุณวุฒิแก่ครูที่เข้ารับการฝึกอบรม

ในปัจจุบัน สมาคมโรงเรียนอนุบาลมีบทบาทหน้าที่แตกต่างไปจากเดิม เนื่องจากได้ทำสัญญา กับรัฐบาลในการจั้ดบริการการศึกษปฐมวัยที่มีคุณภาพ ตามที่กำหนดในธรรมนูญโรงเรียน โดยสมาคมมีหน้าที่รั้บผิดชอบตามกฎหมายคือการว่าจั้งครูและบุคลากร การจั้ดสรรทรัพยากรทางการศึกษา และการจั้ดการด้านการเงินและทรัพย์สินของโรงเรียน

โดยทั่ว ๆ ไป สมาคมโรงเรียนอนุบาลจะปฏิบัติหน้าที่ที่รั้บผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังได้พัฒนานโยบายสำหรับการบริหารงานประจำวันของโรงเรียนในสังกัดด้วย

ในขณะนี้ สมาคมโรงเรียนอนุบาลจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ในการจั้ดทำแผนงานระยะยาว และการกำหนดนโยบายการบริหารจั้ดการเชิงยุทธศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจั้ดการทรัพย์สิน การบริหารบุคลากร และการบริหารหลักสูตร ซึ่งควรมีการพัฒนาในระดับ โรงเรียนและนำไปดำเนินการในระดับปฏิบัติต่อไป แผนงานระยะยาวดังกล่าวควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทการจั้ดการศึกษาของโรงเรียนแก่คณะกรรมการผู้ปกครองซึ่งไม่ได้พัฒนาแผนบริหารงานประจำปี และไม่ได้จั้ดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการสำหรับปีนั้น

สมาคมโรงเรียนอนุบาลจำเป็นต้องมีนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ที่มีพลัง เพื่อที่จะให้แนวทางในการบริหารและการจั้ดการเรียนการสอนของโรงเรียน กรอบการดำเนินงานซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาในอนาคตหมายถึงว่าสมาคมอยู่ในสถานะที่แข็งแกร่งในการดำเนินการให้มั่นใจว่าการจั้ดบริการการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลมีคุณภาพยั่งยืน ซึ่งเรื่องนี้มีผลสำคัญเป็นพิเศษ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลจำนวนมากในคณะกรรมการผู้ปกครอง

ในขณะที่รายงานฉบับนี้แสดงให้เห็นว่า สมาคมโรงเรียนอนุบาลให้บริการหลากหลายประเภทที่เป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนอนุบาลในสังกัด ทั้งการพัฒนานโยบายโดยรวม และหน้าที่การบริหารจัดการ ในการว่าจ้างครูและบุคลากร การจัดการทรัพย์สินและการเงิน ซึ่งเอื้ออำนวยให้โรงเรียนสามารถที่จะมุ่งเน้นการดำเนินงานไปที่การจัดการเรียนการสอนของตน ซึ่งโดยทั่วไปการปฏิบัติงานได้ผลดี อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีซึ่งการมอบหมายหน้าที่ในการบริหารงานระดับต่าง ๆ ไม่เป็นที่เข้าใจชัดเจน ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนอนุบาลในท้องถิ่น

สมาคมโรงเรียนอนุบาลปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนานโยบายซึ่งตระหนักถึงความแตกต่างของเด็กและครูในโรงเรียนแต่ละโรงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ขณะที่การจัดหลักสูตรการพัฒนาวิชาชีพที่ได้มาตรฐานสำหรับครูทุกคน ดูเหมือนว่าจะดำเนินการได้ผลน้อยกว่า

ในกรณีที่โรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงพบว่า นโยบายของสมาคมเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการตอบสนองความต้องการของชุมชน โรงเรียนอาจจะต้องการแสวงหาแนวทางที่จะเป็นผู้จัดทำ ธรรมนูญโรงเรียนเอง และได้รับการสนับสนุนงบประมาณอย่างอิสระ ซึ่งในกรณีนี้โรงเรียนควรจะมอบหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหาร และจัดการให้แก่คณะกรรมการผู้ปกครอง

ดังนั้น โรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงจึงสามารถที่จะสำรวจรูปแบบของการจัดบริการการศึกษาที่เป็นทางเลือก โดยมีการประชุมปรึกษากับชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ โรงเรียนอนุบาลบางโรงอาจจะเลือกจัดแบบเต็มวัน ในขณะที่โรงเรียนอื่นๆ อาจจะจัดการเรียนการสอนซึ่งให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่โดยใช้ภาษาของชุมชนซึ่งเป็นที่นิยมกว่า (immersion programmes) และในเขตพื้นที่ซึ่งหลายครอบครัวมีเด็กเล็ก ๆ อาจจะลดอายุของเด็กที่เข้ารับบริการลงไป

ในสถานการณ์เช่นนี้ สมาคมโรงเรียนอนุบาลสามารถให้บริการต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนอนุบาลเลือกที่จะจัดซื้อได้ เช่น ทักษะของครูใหญ่ และการว่าจ้างผู้ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการพัฒนาแผนงานบริหารและจัดการทรัพย์สินประจำปี นอกจากนี้ โรงเรียนอนุบาลยังอาจจะเลือกซื้อบริการดังกล่าวจากผู้ให้บริการรายอื่นได้ด้วย

การลงทุนของรัฐในการจัดการศึกษาระดับอนุบาล

รัฐบาลลงทุนจัดการศึกษาปฐมวัยโดยมีเป้าหมายที่จะวางพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ในช่วงขวบปีแรก ๆ ของวัยเด็ก และรัฐยังคงคาดหวังว่า

จะให้ประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมจากการลงทุนดังกล่าว ในแง่ของ **การศึกษา ตลาด แรงงาน
สวัสดิการสังคม และภาษาและวัฒนธรรม**

รายงานฉบับนี้มีข้อสรุปว่า การจัดบริการการศึกษาระดับอนุบาลได้ก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาต่อสังคมเป็นพิเศษ เนื่องจากเด็กที่เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลโดยทั่วไปจะได้รับประโยชน์ทางการศึกษาจากการเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนระดับดังกล่าว

องค์กรในการบริหารการศึกษาประกอบด้วย สมาคมโรงเรียนอนุบาลซึ่งเป็นผู้จัดทำนโยบายสำหรับการบริหารงานประจำวันของโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี อาจารย์ใหญ่ทำหน้าที่บริหารบุคลากรฝ่ายวิชาการให้มีประสิทธิภาพ คณะกรรมการผู้ปกครองทำหน้าที่จัดการด้านการเงินและหน้าที่อื่นๆ เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนได้มาตรฐาน และครูเป็นผู้วางแผนและจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ โดยให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติและข้อกำหนดในธรรมนูญโรงเรียน

จากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งสตรีจำนวนมากกลับเข้าสู่กำลังแรงงาน บริการการศึกษาปฐมวัยแบบเต็มวันจึงเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้น การที่จำนวนผู้ปกครองในช่วงเวลาทำการมีน้อยลง มีผลให้ปัจจัยโดยตรงที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาปฐมวัยที่เป็นผู้ปกครองลดลงไปด้วย และความต้องการบริการการศึกษาปฐมวัยเพื่อให้การดูแลและให้การศึกษาควคู่กันไปสำหรับเด็กปฐมวัยก็ได้เพิ่มสูงขึ้น

รัฐบาลได้พยายามแสวงหาแนวทางที่จะส่งเสริมผู้จัดการศึกษารายใหม่จำนวนมากให้เข้ามาสู่ตลาดการศึกษาปฐมวัย เพื่อให้มั่นใจว่ายังมี การจัดบริการการศึกษาปฐมวัยที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการในเรื่องนี้ที่เพิ่มขึ้น

ดังนั้น ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมาจำนวนและประเภทของผู้จัดบริการการศึกษาปฐมวัยจึงได้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับจำนวนเด็กที่มาเข้ารับบริการ แต่หลังจากช่วงเวลานี้ไปแล้ว สัดส่วนของเด็กที่เข้ารับการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลได้ลดลงไป

ในขณะนี้ศูนย์เด็กปฐมวัยจำนวนมากให้บริการแบบเต็มวันสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 5 ปี ส่วนโรงเรียนอนุบาลมีเป้าหมายรับเด็กอายุ 3 และ 4 ปี และจัดการเรียนการสอนเป็นช่วง ผู้ปกครองที่ทำงานในสถานประกอบการแบบเต็มเวลาต้องการบริการการดูแลและการศึกษาสำหรับบุตรหลาน ซึ่งช่วยให้ตนสามารถทำงานในช่วงเวลาทำการปกติ ผู้ปกครองซึ่งทำงาน

และเลือกโรงเรียนอนุบาลเป็นทางเลือกในการให้การศึกษาปฐมวัยแก่บุตรหลานจะทราบว่าจะชั่วโมงการสอนของโรงเรียนอนุบาลไม่ใช่ช่วงเวลาเดียวกับของคนทำงานปกติ ดังนั้น ผู้ปกครองจำเป็นต้องเตรียมทางเลือกอื่นสำหรับบุตรหลานในช่วงเวลาที่เหลือของวัน เช่น ไปเข้ารับบริการที่ศูนย์เด็กปฐมวัยประเภทอื่น เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้การลงทุนของรัฐบาลในการจัดการศึกษาระดับอนุบาลจึงไม่จำเป็นต้องก่อให้เกิดผลในด้านตลาดแรงงานต่อสาธารณชน

รัฐบาลคาดหวังว่าผู้จัดบริการการศึกษาปฐมวัยจะจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ซึ่งตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของเด็กปฐมวัยชาวนิวซีแลนด์ ในการส่งเสริมและให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดการศึกษาปฐมวัยหลากหลายประเภทนั้น รัฐบาลไม่อาจจะคาดหวังว่าประโยชน์ทั้งหมดต่อสังคมจะเกิดขึ้นจากผู้จัดบริการการศึกษาประเภทใดประเภทหนึ่งเพราะประโยชน์สาธารณะ 4 ด้านซึ่งได้แก่ ด้านการศึกษา ตลาดแรงงาน สวัสดิการสังคม และภาษาและวัฒนธรรม อาจจะได้จากผู้จัดบริการการศึกษาทุกประเภท

ในปัจจุบัน ความต้องการที่หลากหลายของเด็กปฐมวัยชาวนิวซีแลนด์ดูเหมือนว่าจะได้รับการตอบสนองจากผู้จัดบริการการศึกษาปฐมวัยหลากหลายประเภท มากกว่าจะได้รับจากผู้จัดบริการการศึกษาที่จำเป็นต้องสร้างความหลากหลายในการจัดบริการการศึกษาของตน ในการขยายการกำหนดเป้าหมายกลุ่มอายุเฉพาะและจัดโปรแกรมการเรียนเป็นช่วงนั้น สหภาพโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนอนุบาลในสังกัดยังไม่ได้จัดบริการการศึกษาให้มีหลายรูปแบบ เพื่อที่จะสนองความต้องการที่หลากหลายของเด็ก ในกรณีที่เด็กต้องการบริการการศึกษาที่จัดแบบเต็มวัน หรือก่อนที่เด็กมีอายุ 3 ปี ผู้ปกครองจำเป็นต้องแสวงหาบริการการศึกษาดังกล่าวจากที่อื่น

โรงเรียนอนุบาลยังคงได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในระดับที่สูงกว่าผู้จัดบริการการศึกษาปฐมวัยประเภทอื่น และในฐานะที่เป็นสถานศึกษาหลักในการจัดบริการการศึกษาปฐมวัยมาเป็นเวลามากกว่าหนึ่งศตวรรษ โรงเรียนอนุบาลจึงเป็นที่ยอมรับในตลาดการศึกษาปฐมวัย และไม่จำเป็นต้องจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของลูกค้า (ผู้เรียน) ได้มีผู้จัดบริการการศึกษารายอื่นเกิดขึ้นเพื่อจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการทางการศึกษา เช่น ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ จัดสอนแบบเต็มวัน จัดแบบไม่เป็นทางการ และจัดบริการการศึกษาสำหรับทารกและเด็กที่เริ่มหัดเดิน

สิ่งท้าทายในอนาคต

การตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

สิ่งท้าทายต่อโรงเรียนอนุบาล คือ โรงเรียนอนุบาลจะต้องตอบสนองความต้องการของเด็กปฐมวัยในชุมชนต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อว่าส่วนแบ่งการจัดบริการการศึกษาปฐมวัยจะได้ไม่ลดลง และเพื่อที่จะดำเนินกิจการสืบต่อไปและเจริญรุ่งเรืองในศตวรรษหน้า โรงเรียนอนุบาลในฐานะผู้จั้ดบริการการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพสูงอาจจำเป็นต้องค้นหายุทธศาสตร์ในการจั้ดบริการการศึกษาที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่ให้มากขึ้น

ภาวะความเป็นผู้นำทางการศึกษา

สิ่งท้าทายต่อโรงเรียนอนุบาลอีกประการหนึ่ง คือ โรงเรียนอนุบาลจะต้องเพิ่มคุณภาพของการจั้ดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนอนุบาลควรสำรวจวิธีที่โรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากโครงสร้างองค์กรที่จั้ดตั้งขึ้น ครูที่มีคุณวุฒิ เครือข่ายการศึกษาระดับชาติ และสถานภาพที่โดดเด่นในตลาดการศึกษาปฐมวัย เพื่อค้นหาความคิดริเริ่มใหม่ๆ ในการจั้ดการศึกษา โรงเรียนอนุบาลและครูในโรงเรียนควรที่จะอยู่แถวหน้าสุดของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง ด้วยการนำประสบการณ์และงานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กจากต่างประเทศมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาที่เด็กในสหัสวรรษหน้าจะมีความต้องการสำหรับการเรียนรู้และการบรรลุสัมฤทธิผลในการเรียนรู้ในอนาคต

ประโยชน์ด้านการศึกษาที่มีต่อสังคม

สิ่งที่ท้าทายรัฐบาลโดยการลงทุนในการจั้ดการศึกษาปฐมวัยทุกด้านคือเพื่อให้มั่นใจว่าประโยชน์สาธารณะของการศึกษาปฐมวัยจะตกอยู่กับเด็กทุกคนอย่างเสมอภาคกัน เพื่อที่จะวางพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับการเรียนรู้ในอนาคตให้แก่เด็กเหล่านั้น

หนังสืออ้างอิง

Early Childhood Care and Education Working Group (1991) *Early Childhood Care and Education Funding Review. The Report of the Early Childhood Education Funding Review Group* to the Prime Ministerial Committee on the Reform of Social Assistance, Wellington

Education Review Office (1996) *What Counts as Quality in Childcare*. Wellington

Hughes B (1989) *Flags and Building Blocks, Formality and Fun : One Hundred Years of Free Kindergarten in New Zealand*. New Zealand Free Kindergarten Union Inc., Wellington

Hughes B, Lindegren B and Lockhart P (1993) *New Zealand Free Kindergarten Union 1926 - in Else A (ed) Women Together : A History of Women's Organisations in New Zealand*. Daphne Brasel Association Press and Department of Internal Affairs, Wellington

Ministry of Education (1996) *Education Statistics of New Zealand 1996*. Data Management and Analysis Section, Ministry of Education, Wellington

New Zealand Government (1912) *Cohen Report to the Education Commission*. Government Printer, Wellington

Shapiro M (1983) *Child's Garden*. Pennsylvania State University Press, Pennsylvania

การไม่เรียกร้องสิทธิของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

รายงานการประเมินผลโรงเรียนเป็นรายโรงและศูนย์เด็กปฐมวัยเป็นรายศูนย์ของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเป็นข้อมูลสาธารณะ และอาจจะมีการอัดสำเนาหรือส่งทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาสามารถรับรองความเชื่อถือได้ของข้อมูล เฉพาะข้อมูลที่ได้จากเอกสารต้นฉบับในฉบับสำเนาปกแข็งซึ่งได้รับโดยตรงจากสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น หรือสำนักงานสาขาของสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในกรุงเวลลิงตัน โปรดค้นหาหมายเลขติดต่อจากสมุดโทรศัพท์ของท่าน หรือดูจากเว็บเพจของสำนักงานตรวจสอบ คุณภาพการศึกษาได้ตามที่อยู่ต่อไปนี้ <http://www.ero.govt.nz>

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2540 โดยสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

ปรับปรุงครั้งล่าสุด : ตุลาคม 2540

ที่ปรึกษา	ดร. รุ่ง เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ นางศรีน้อย โปวาทอง ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	แก้วแดง
ผู้พิจารณารายงาน	นางสุรางค์ นางทิพย์สุดา	โพธิ์พฤษภาวงศ์ สุเมธเสนีย์
ผู้แปลและเรียบเรียง	นางสาวพรทิพย์	สุวรรณโรจน์
บรรณาธิการ	นางสุรางค์	โพธิ์พฤษภาวงศ์
ผู้ประสานงาน	นางสาววิภาสริินทร์	ประพันธ์ศิริ
ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับ	นางสาวสมศรี	จงจำเริญทรัพย์